

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

18 MEI 1994

ONTWERP VAN DECREET

**houdende bepalingen tot begeleiding van
de aanpassing van de begroting 1994**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994 bevat de volgende hoofdstukken :

Hoofdstuk 1	Economie
Hoofdstuk II	Milieu en Investeringsfonds
Hoofdstuk II	Vlaams Infrastructuurfonds
Hoofdstuk IV	Cultuur
Hoofdstuk V	Monumenten en Landschappen
Hoofdstuk VI	Tewerkstelling
Hoofdstuk VII	Financiën en Begroting
Hoofdstuk VIII	Welzijn

Algemene toelichting

Het voorliggend ontwerp is uiterst beperkt, vermits er geen belangrijke wijzigingen van decretale aard nodig zijn, om het begrotingsresultaat te bereiken, dat de Vlaamse regering zich had vooropgesteld. Een relatief belangrijk bedrag resulteert immers uit de gunstige impact van de kosten-evolutie van de personeelsevolutie, voortkomende uit de effecten van het globaal plan ter verbetering van de concurrentiekracht.

In zijn advies heeft de SERV gesteld, dat de besparingen, die voortvloeien uit dit globaal plan, conform het akkoord afgesloten binnen het VESOC dd. 24 december 1993, dienen aangewend te worden voor extra-impulsen op tewerkstel-

lingsgebied. Trouwens, ook vanuit het federaal niveau was destijds deze wens geuit. Evenwel heeft de Vlaamse Regering moeten vaststellen dat haar zienswijze i.v.m. de financiering van de reeds bestaande extra-tewerkstellingsimpuls van 4,550 mld F. niet door de Hoge Raad voor Financiën werd gevolgd in het februari-advies van dit orgaan. Zoals aangetoond bij de opmaak van de begroting 1994 had de Vlaamse regering door de niet-aanwending van een belangrijk deel van de St-Michielsgeld reserves aangelegd, die voorbestemd waren om deze extra-uitgaven te verrichten, boven het normaal aanvaardbaar uitgavenpeil. Rekening houdend met het advies van de Hoge Raad en bewust van de noodzaak om de doelstellingen van het convergentieplan te bereiken, heeft de Vlaamse regering ervoor geopteerd deze extra-tewerkstellingimpuls binnen de norm te brengen. De nieuwe omstandigheden hebben de Vlaamse regering er bijgevolg toe aangezet de middelen, die vrijkomen in toepassing van het globaal plan, niet om te zetten in nieuwe uitgaven, maar deze aan te wenden om de vroegere extra-tewerkstellingimpuls te financieren.

Bij de algemene opmerkingen stelt de Raad van State dat aangeduid dient te worden of het gemeenschaps- of een gewestbevoegdheid betreft. De Raad van State verwijst in die zin naar artikel 19, § 1, tweede lid van de Bijzondere Wet tot Hervorming Der Instellingen van 8 augustus 1980.

Volgens de Raad van State is de ratio legis hiervan dat dient aangegeven te worden welke leden van de Vlaamse Raad, overeenkomstig artikel 50, eerste lid, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980, mogen deelnemen aan de stemming over die ontwerpen of voorstellen.

De Vlaamse Raad heeft er echter voor geopteerd slechts één algemene begroting voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest goed te keuren waarin zowel de gemeenschaps- als gewestbevoegdheden worden in opgenomen. Aangezien het programmadecreet onlosmakelijk verbonden is met de begroting, zou het derhalve ingaan tegen een fundamentele keuze van de Vlaamse Raad om een afzonderlijk programmadecreet op te stellen voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

Derhalve wordt ook niet ingegaan op de suggestie van de Raad van State om aan te duiden of het gemeenschaps- of gewestbevoegdheden betreft.

In haar vorige adviezen heeft de Raad van State trouwens hiertegen geen enkel bezwaar gemaakt. (zie o.m. Adviezen R.v.St., Gedr. St., Vlaamse Raad, B.Z., 1992-1992, 16 oktober 1992, Stuk 235/1 en 1993-94, 28 oktober 1993, stuk 415/1.

Commentaar bij de artikelen

HOOFDSTUK 1

Economie

Artikel 1

Het Rekenhof heeft opgemerkt dat de ontvangsten en de uitgaven die geboekt worden op de subrekening „Rollend Fonds courante verrichten” door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen – 3e opdracht decretaal dienen geregeld te worden. Door de introductie van een variabel krediet in het programma „algemeen economisch beleid” worden de courante inkomsten op het Rollend Fonds

geaffecteerd aan de courante uitgaven door de GIMV ver-
richt in naam en voor rekening van het Vlaamse Gewest.
Het variabel krediet heeft geen betrekking op de uitgaven
en ontvangsten die geboekt worden op de sub-rekening „Rol-
lend Fonds opdrachten”.

Artikel 2

Door de creatie van het variabel krediet worden de
EOGFL ontvangsten ingevolge de deelname door de Euro-
pese Unie aan kosten in landbouwscholing niet teruggestort
in de middelenbegroting maar worden zij geaffecteerd aan
de nieuwe basisallocatie 34.90 van het programma landbouw-
vorming.

Artikel 3

Het grindfonds is een pararegionale welke wordt gestijfd
door grindheffingen. De grindheffingen zullen niet langer via
de middelenbegroting transiteren maar rechtstreeks in het
Grindfonds worden gestort. De opheffing van het variabel
krediet vereist de opheffing van artikel 3 § 1 in fine van het
Grinddecreet.

HOOFDSTUK II

Milieu en Investeringsfonds

AFDELING 1

Afvalwaterheffing

Artikel 4

Artikel 5 bepaalt de term a voor het heffingsjaar 1994 en
dit naar analogie met de vorige heffingsjaren en met de
regeling voorzien in artikel 35quinquies, § 1 van de wet van
26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren
zoals gewijzigd bij decreet van 22 december 1993. In het
decreet van 22 december was deze bepaling per vergissing
niet opgenomen.

Artikel 5

In het decreet dd. 21.12.1990 houdende begrotingstechni-
sche bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de
begroting 1991 dat door art. 69 een hoofdstuk III bis „Bijzon-
dere bepalingen voor het Vlaamse Gewest inzake heffingen
op de waterverontreiniging” in de wet van 26 maart 1991 op
de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontrei-
niging invoegt, werd door art 35 terdecies § 5 bepaald dat :

„Binnen een termijn van 30 dagen na betekening van het
dwangbevel bedoeld in § 4 kan de heffingsplichtige bij ge-
rechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet
doen, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij
de Rechtbank van Eerste Aanleg van het arrondissement,
waar de standplaats van de ambtenaar die het dwangbevel
heeft uitgevaardigd, gevestigd is. Dit verzet schorst de tenuit-
voerlegging van het dwangbevel.”

Concreet diende de heffingsplichtige een vordering in te
leiden voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermon-
de, , zijnde het gerechtelijk arrondissement waarbinnen de
Vlaamse Milieumaatschappij, bij dewelke het Vlaams Ge-

west woonplaats diende te kiezen (art. 35 terdecies § 5 lid 2), zijn hoofdzetel heeft (Erembodegem) en die tevens de standplaats is van de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd.

In haar advies stelde de Raad van State evenwel :

„Paragraaf 5 voorziet in de mogelijkheid voor de heffingsplichtige om bij de Rechtbank van Eerste Aanleg verzet aan te tekenen tegen het dwangbevel en in de mogelijkheid voor de met de invordering belaste ambtenaar om een procedure in kortgeding in te leiden teneinde de heffingsplichtige te doen veroordelen tot betaling van een provisie op het bij het dwangbevel gevorderde bedrag.

Wat die regeling betreft, welke grotendeels overeenstemt met het bepaalde in art. 47 decies § 2 en 4 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, kan worden verwezen naar de opmerkingen van de afdeling wetgeving over die laatste bepaling in het hiervoren vermelde advies L. 19.371/1/8 (St. Vl. R., 265 A1989-1990§ n° 1, pp. 27-28, punt 2.)

In dit geciteerde advies wordt voorbehoud gemaakt omtrent de vraag of de bevoegdheid van het Gewest om bepalingen vast te stellen m.b.t. de inning en de invordering van de eigen belastingen, ook de bevoegdheid omvat om, niet alleen m.b.t. de administratieve fase van de invordering maar ook wat de gerechtelijke fase betreft, specifieke, van het gemeen recht afwijkende regelingen in te voeren (zelfs indien deze specifieke regelen al dan niet getrouw overeenstemmen met de nationale regelingen betreffende analoge rijksbelastingen).

Verwezen wordt naar het arrest van het Arbitragehof n° 66 van 30.06.1988 (considerans B.7), waarin het Hof overweegt dat het op grond van art. 94 van de grondwet enkel aan de nationale wetgever toekomt de bevoegdheid van de rechtbanken te bepalen. Een verdere uitwerking van het probleem zal hierna behandeld worden.

Vermits de decreetgever evenwel het reeds geciteerde art. 35 terdecies § 5 stemde, maar de geldigheid ervan in vraag kon worden gesteld, verwijzend o.m. naar het voorbehoud dat de Raad van State had geformuleerd, werd deze onduidelijkheid dan ook aangegrepen in de gevoerde procedures van beroep.

In de praktijk gaf deze problematiek dan ook aanleiding tot rechtsonzekerheid en werden ten gronde betwistingen ingeleid zowel voor de Raad van State als voor de Rechtbank van Eerste Aanleg, hetgeen uiteraard dient vermeden te worden.

2. Deze regeling werd niet behouden in het “Decreet houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992,, dat door art. 44 het hoofdstuk III bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij decreet van 21.12.1990, volledig vervangt.

In feite voorziet het decreet in het art. 35 quinquies decies wel een administratieve bezwaarprocedure tegen de ingekohierde heffing (bij de ambtenaar van de Maatschappij daartoe aangewezen door de Vlaamse Regering), maar tegen de beslissing van deze ambtenaar wordt verder geen specifieke procedure uitgewerkt, noch een termijn bepaald waarbinnen dergelijk beroep dient ingesteld.

In het voorontwerp van decreet “houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992,, zoals destijds voor advies voorgelegd aan de Raad van State’ was reeds

¹ Gedr. St. Vl. R., B.Z., 1992, n° 1, p. 72

een bepaling opgenomen luidend als volgt (ontworpen art. 35 septiesdecies § 1) : “(. . .) Inzoverre het decreet en de besluiten genomen ter uitvoering ervan er niet van afwijken zijn de regels betreffende de invordering, de verwijl- en moratoire intresten, de vervolgingen, de voorrechten, de wettelijke hypotheek, de verjaring alsmede de vestiging inzake rijksinkomstenbelastingen mutatis mutandis van toepassing op de in het decreet bedoelde heffingen en administratieve geldboetes”.

De bedoeling van deze bepaling was, conform hetgeen in de memorie van toelichting gespecificeerd was i.v.m. de behandeling van de bezwaarschriften, o.m. dat titel VII (Vestiging en invordering van de belasting) van het WIB 1992 van toepassing zou zijn op de heffing op de waterverontreiniging, behoudens inzoverre het decreet zelf in een afwijkende regeling voorzag.

In die titel VII, meer bepaald hoofdstuk II, Afdeling III, is de voorziening bij het Hof van Beroep geregeld (art. 377-385). Deze bepaling zou dus blijkbaar tot resultaat hebben dat tegen de beslissing van de bevoegde ambtenaar van de Vlaamse Milieumaatschappij een voorziening bij het Hof van Beroep openstaat, met uitsluiting van de mogelijkheid tot betwisting voor de Raad van State of voor andere rechtscolleges van de rechterlijke macht.

De Raad van State om advies gevraagd over deze bepaling liet opmerken : “Om voor de hand liggende redenen van rechtszekerheid en van duidelijkheid, consistentie en eenheid van regelgeving, dient dergelijke zeer algemeen geformuleerde ‘regeling door verwijzing’ sterk te worden afgeraden. Het van overeenkomstige toepassing verklaren van de bedoelde regelen kan slechts worden aanvaard indien met de vereiste nauwkeurigheid de modaliteiten van die ‘overeenkomstige toepassing’ in de verwijzingsregeling worden aangegeven. De hier onderzochte bepaling dient derhalve te worden aangevuld met de nauwkeurige opgave van de modaliteiten²..”.

De Vlaamse Regering stelde niettemin, zij het zonder echte motivering (De Commissie Bocken zou de zaak onderzoeken), voor om bedoelde passage te behouden³. De bevoegde commissies van de Vlaamse Raad keurden de tekst ongewijzigd goed⁴, en ook de Vlaamse Raad deed dit. De besproken bepaling is art. 35 septies decies, § 1, van de wet van 26 maart 1971 geworden.

Alhoewel het dus de bedoeling van de decreetgever was om de geschillenprocedure van de art. 377 e.v. van het W.I.B. 1992 toepasselijk te maken op de waterheffing, blijkt in de praktijk dat hieromtrent onduidelijkheid bestaat, en opnieuw allerlei rechtscolleges worden gevat.

(Rechtbank van Eerste Aanleg Dendermonde, Hof van Beroep Gent, Raad van State, Administratief Kortgeding Raad van State, Voorzitter Rechtbank van Eerste Aanleg zetelend in Kortgeding).

Als motivering van de verscheidene bevoegdheden wordt in de praktijk precies het gebrek aan uitdrukkelijke wettekst aangehaald om daarna te besluiten dat de Raad van State kan bevoegd zijn op grond van zijn bevoegdheid voorzien in art. 14 op de gecoördineerde wetten op de Raad van State (dd. 12.04.1973) vermits het zou gaan om een administratieve overheidsbeslissing, dat de Rechtbank van Eerste Aanleg bevoegd is omwille van zijn volheid van rechtsmacht (art. 568 G.W.) en dat tenslotte het Hof van Beroep bevoegd is wegens de bepaling van art. 35 septies decies § 1.

² Raad van State, Advies over een voorontwerp van decreet „houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992” 16 en 23 april 1992. L.21.545/1/8. Gedr. St. Vl. R.. B.Z. 1992. n° 186/1, p. 172

³ Gedr. St., Vl. R., B.Z. 1992, n° 186/1, p. 30.

⁴ Gedr. St., Vl. R., B.Z. 1992, n° 186/14, p. 7

Het decreet dd. 25.06.1992 en i.h.b. het gebrek aan duidelijke en expliciete tekst heeft m.a.w. tot gevolg dat er een verwarring is ontstaan m.b.t. de te volgen beroepsprocedure na de ingestelde administratieve bezwaarprocedure.

Deze verschillende gevoerde procedures hebben niet alleen als nadeel dat verwacht moet worden dat er uit voortvloeiende rechtspraak niet zeer coherent zal zijn, maar bovendien lijkt de “mutatis mutandis”, regel, zoals die voorzien is door de decreetgever, niet toepasbaar in een aantal gevallen (o.m. doet het Hof van Beroep soms uitspraak ten gronde omdat ze in eerste en laatste aanleg oordeelt -hetgeen niet het geval is voor de Rechtbank van Eerste Aanleg ; de te volgen procedureregels voor het Hof van Beroep, zoals voorzien in het W.I.B. waarnaar het decreet verwijst kunnen niet worden toegepast op de te volgen procedure voor de Raad van State, noch voor de Rechtbank van Eerste Aanleg ; bij vernietiging van de aanslag W.I.B. door het Hof van Beroep begint een buitengewone termijn te lopen ter vestiging van een nieuwe aanslag en deze regel levert moeilijkheden op in haar toepasbaarheid indien er uitspraak wordt gedaan door de Rechtbank van Eerste Aanleg, enz.. .)

De huidige regeling, of beter het gebrek aan duidelijke teksten, geeft dus aanleiding tot zeer verregaande moeilijkheden, niet alleen wat de procedure zelf betreft, maar ook wat betreft de gevolgen van de tussen te komen uitspraken.

Voorgesteld wordt dan ook om met het oog op de rechtszekerheid thans een volledige en uitdrukkelijke tekst te bepalen, nu ook vastgesteld dient te worden dat noch het decreet dd. 18.12.1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, dat een wijziging aanbrengt aan bepaalde artikels van het hoofdstuk III bis van de wet van 26.03.1971, noch het decreet van 22.12.1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 dat opnieuw een reeks met artikels van het hoofdstuk III bis van de wet van 26.03.1971 wijzigt of aanvult, enige specifieke wettekst m.b.t. de beroepsprocedure voorziet.

De ontworpen bepalingen nemen de artikelen 377 e.v. van het W.I.B. 1992 over, louter aangepast aan de specifieke context.

Bevoegdheid Vlaamse decreetgever

Daar waar tegen de oude regeling kon ingebracht worden dat de techniek van wetgeving door verwijzing tot rechtsonzekerheid kon leiden, zou met betrekking tot de thans voorgestelde regeling de vraag kunnen rijzen naar de bevoegdheid van de decreetgever om zulke uitdrukkelijke regeling in te voeren.

Door uitdrukkelijk de geschillen toe te vertrouwen aan het Hof van Beroep, en de bevoegdheid van het Hof te dien aanzien te bepalen, wordt immers afbreuk gedaan aan, enerzijds de bevoegdheid van de Raad van State (de bevoegdheid van het Hof van Beroep sluit immers de bevoegdheid van de Raad van State uit) om kennis te nemen van annulatieberoepen tegen bepaalde administratieve rechtshandelingen (met name tegen de beslissingen van de bevoegde ambtenaar van de Vlaamse Milieumaatschappij) en anderzijds, van de Rechtbank van Eerste Aanleg om kennis te nemen van alle vorderingen (art. 568 G.W.)

Terzake kan verwezen worden naar de rechtspraak van het Arbitragehof, daterend van voor de bijzondere wet van 16 juli 1993 ter vervollediging van de staatshervorming :

„(...) de artikelen 3ter, 59 bis en 107 quater van de Grondwet en de artikelen 4 tot 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (...) aan de decreetgever de bevoegdheid verleend om bij decreet een aantal aangelegenheden te regelen. Artikel 19 § 1 van de bijzondere wet bepaalt evenwel : ‘Het decreet regelt de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 4 tot 11, onverminderd de bevoegdheden die door de Grondwet aan de wet zijn voorbehouden’. Daaruit vloeit voort dat, behoudens de gevallen waarin een bijzondere en uitdrukkelijke machtiging is gegeven door de bijzondere of de gewone wet(ten) tot hervorming der instellingen, een decreetgever de hem toegewezen aangelegenheden slechts kan regelen mits hij op generlei wijze inbreuk maakt op bij de Grondwet voor de wet gereserveerde bevoegdheden. De mogelijkheid die de Raden krachtens artikel 10 van de bijzondere wet hebben om in de decreten rechtsbepalingen op te nemen m.b.t. aangelegenheden waarvoor zijn niet bevoegd zijn, kan geen toepassing vinden op bevoegdheden die de Grondwet aan de wet voorbehoudt⁵.’

Het Hof wees dus de mogelijkheid af om via de impliciete bevoegdheden de door de Grondwet aan de wet voorbehouden aangelegenheden te betreden, het decreet mocht dergelijke aangelegenheden slechts regelen wanneer er een „bijzondere en uitdrukkelijke machtiging is gegeven door de bijzondere of de gewone wetten tot hervorming der instellingen”.

Het Arbitragehof heeft op grond van deze overwegingen bij herhaling beslist dat de regels die de toegang tot, de bevoegdheid en de werking van de burgerlijke rechter, de strafrechter en de Raad van State betreffen, behoren tot de aangelegenheden die door artikel 94 (oud) van de Grondwet aan de wet zijn voorbehouden. Met toepassing van artikel 19, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 konden de Gewesten de in artikel 10 van de bijzondere wet bedoelde impliciete bevoegdheden niet aanwenden om op dit terrein regelen op te treden, ook niet mocht dit noodzakelijk blijken om de hen wel toegekende bevoegdheden adequaat te kunnen uitoefenen⁶.

De situatie is thans volkomen gewijzigd, Artikel 7 van de bijzondere wet van 16 juli 1993 heeft artikel 19, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ingrijpend gewijzigd.

Het nieuwe artikel 19, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt

„Behoudens toepassing van artikel 10, regelt het decreet de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 4 tot 9, onverminderd de bevoegdheden die door de Grondwet aan de wet zijn voorbehouden”.

Met andere woorden, voortaan kan de decreetgever wel met toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet, optreden op het domein van de bevoegdheden die de door de Grondwet aan de wet zijn voorbehouden⁷. Hij kan derhalve

⁵ Arbitragehof, 14 december 1987, B.S. 27 januari 1988 ; nr. 46 van 11 februari 1988, B.S. 24 februari 1988 (uittreksel) ; nr. 47 van 25 februari 1988, B.S. 17 maart 1988 ; nr. 50 van 17 maart 1988, B.S. 14 april 1988 (uittreksel) ; nr. 51 van 17 maart 1988, B.S. 14 april 1988 (uittreksel) ; nr. 56 van 2 juni 1988, B.S. 22 juni 1988 (uittreksel) ; nr. 57 van 8 juni 1988, B.S. 22 juni 1988 (uittreksel) ; nr. 66 van 30 juni 1988, B.S. 21 juli 1988 ; nr. 67 van 9 november 1988 ; nr. 3/89 van 2 februari 1989, B.S. 23 februari 1989 (uittreksel) ; nr. 11/89 van 11 mei 1989 ; nr. 18/89 van 29 juni 1989 ; nr. 5/90 van 17 januari 1990 ; nr. 13/92 van 27 februari 1992 ; nr. 38/92 van 7 mei 1992.

⁶ Arbitragehof, 14 februari 1988, Arr. Arbitragehof, 1988, 220 ; nr. 66 van 30 juni 1988, Arr. Arbitragehof, 1988, 795.

⁷ Peeters, P., „Wijzigingen aan de bevoegdheden van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten” in Het Federale België na de vierde staatshervorming, A. Alen en L.P. Suetens (Ed.), Die Keure, Brugge, 1993, p. 53-54.

regels die betrekking hebben op de toegang, de bevoegdheid en de werking van de burgerlijke rechter en de Raad van State (art. 146 en 160 van de gecoördineerde Grondwet van 17 februari 1994) vaststellen “met toepassing van artikel 10,, .

Artikel 10 van de bijzondere wet bepaalt : “De decreten kunnen rechtsbepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor de Raden niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid,,.

Hoger werd reeds aangegeven dat een doeltreffende geschillenprocedure vereist dat de geschillen over de waterheffingen⁸ exclusief worden behandeld door het Hof van Beroep, zoals dit het geval is met de geschillen over de inkomstenbelastingen en de provinciale en gemeentelijke belastingen. Ten deze is voldaan aan de eisen die het Arbitragehof stelt m.b.t. de toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Volgens het Arbitragehof is, om bestaanbaar te zijn met het stelsel van exclusieve bevoegdheden ingesteld door de bijzondere wet van 8 augustus 1980, een beroep op artikel 10 van die wet toelaatbaar onder de tweevoudige voorwaarde dat de aan de Staat voorbehouden aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de weerslag op die aangelegenheid slechts marginaal is (Arbitragehof, arrest nr. 66 van 30 juni 1988, overweging 13. B, sindsdien meermaals bevestigd).

Ten deze kan niet betwist worden dat – mede gelet op hun totaal bevoegdheidspakket – de weerslag op de onderscheiden bevoegdheden van de Raad van State en de rechtbanken van eerste aanleg slechts marginaal is en dat de voor de Staat voorbehouden aangelegenheid zich voor een gedifferentieerde regeling leent. Voorgesteld wordt immers, zoals de wetgever voordien gedaan heeft met de inkomstenbelastingen en met de provinciale en gemeentelijke belastingen (art. 469 W.I.B. 1992), deze geschillen exclusief toe te vertrouwen aan het Hof van Beroep. In tegenstelling tot zowel de Raad van State als de rechtbank van eerste aanleg, beschikken de Hoven van Beroep over de vereiste know-how om zulke geschillen te beslechten, gezien zij in het federaal belastingstelsel hiermede reeds belast zijn.

Besluitend kan gesteld worden dat ten deze méér dan voldaan is aan de eisen die het Arbitragehof stelt ten aanzien van de toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet, nu de voorgestelde bepalingen precies tot doel hebben de geschillen inzake belastingen te concentreren bij het Hof van Beroep, daar waar zij bij niet optreden van de decreetgever, verspreid zouden geraken over de Raad van State, enerzijds, en de rechtbanken van eerste aanleg, anderzijds.

Een nieuw in te voegen tekst wordt derhalve voorgesteld de tekst van de artikel 377 tot 391 van het W.I.B. (1992), zij het aangepast aan het bestaande decreet over te nemen. Een artikelsgewijze bespreking is om deze reden niet nodig.

Enkele bepalingen worden evenwel nader gemotiveerd.

⁸ Waterheffingen die ingevolge artikel 2 van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, § 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingbevoegdheid, zoals ingevoegd door artikel 356 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur tot de exclusieve bevoegdheid van het Gewest behoren.

a) uit de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 volgt dat in het algemeen het de uitdrukkelijke wil van de decreetgever was een zo groot mogelijke parallel door te voeren met de bestaande reglementering en procedures inzake de directe belastingen (zie o.m. memorie van toelichting, Vlaamse Raad, Buitengewone zitting 1992, 6.5.1992, stuk 186 (BZ 1992) n° 1, p. 19) : bedoeling was een zo groot mogelijke rechtszekerheid te bieden, o.m. voor wat betreft de rechtzetting van aangiften door de administratie, het bepalen van termijnen, enz.

De rechtsleer die gepubliceerd werd na de publicatie van het decreet zelf heeft hierop eveneens de nadruk gelegd.

Tekstueel stelt de geciteerde memorie nog o.m. :

„De nieuwe regeling van bezwaarprocedure is ontleend aan de rijksinkomstenbelasting (art. 267 WIB - op.cit., p.27).”

In de geest van de bedoeling van de decreetgever dient derhalve de parallel met de bepalingen van toepassing in het WIB doorgetrokken te worden, ook wat betreft de procedure na beslissing over het bezwaarschrift.

b) Art. 35 septies **decies** van het decreet houdende diverse bepalingen van de begroting 1992 bepaalt nu reeds dat wat betreft de invordering, intrest, vervolgingen, voorrechten en hypotheek en verjaring mutatis mutandis de regels worden toegepast die inzake rijksinkomstenbelasting gelden, tenzij het decreet of de besluiten genomen ter uitvoering ervan er zouden van afwijken.

In haar advies, stelde de Raad van State i.v.m. de vestiging van dit principe enkel dat dergelijke zeer algemeen geformuleerde regeling door verwijzing sterk diende te worden afgeraden.

Het van overeenkomstige toepassing verklaren van de bedoelde regelen kon slechts worden aanvaard indien met de vereiste nauwkeurigheid de modaliteiten van die “overeenkomstige toepassing” in de verwijzingsregeling zouden worden aangegeven.

In de geest van dit advies en rekening houdend met de eerder vermelde voordien geuite wil van de decreetgever, wordt thans de volledige procedure overgenomen van het W.I.B., zij het licht aangepast aan de concrete omstandigheden.

c) De noodzaak om deze procedure toe te passen ligt verrat in de eerder geuite en aanvaarde principiële wil om een zo groot mogelijke parallel te houden met de procedure van toepassing voor de geschillen van de **rijksinkomstenbelasting**, zoals geregeld door het W.I.B. ; ook in de laatste fase van de betwisting, nl. de gerechtelijke, dient door deze parallel doorgetrokken te worden.

Uit deze situatie ontstaat uiteraard een grote rechtszekerheid, nu vrijwel alle reeds gevestigde principes en jurisprudentie kunnen overgenomen worden.

De keuze van de procedure **W.I.B.** is trouwens ook voor de hand liggend : de aanvaarding van het Hof van Beroep als beroepsinstantie tegen de beslissing van de Adjunct Administrateur Generaal impliceert ook dat een afwijking aanvaard wordt van de “gewone” regels van het gemeen recht ; de bestaande overige procedureregels zouden immers niet of zeer moeilijk toepasselijk kunnen gemaakt worden in tegenovergesteld geval, hetgeen opnieuw tot een situatie van

rechtsonzekerheid zou leiden, hetgeen vermeden dient te worden.

Het toepasselijk maken van de gehele procedure van het W.I.B. is tenslotte ook nog voor een andere reden noodzakelijk, met name dat in het kader van de gevestigde rechtspraak en de bepalingen van het W.I.B., de belastingsheffer, bij vernietiging of gegrondverklaring van het beroep een aantal waarborgen bekomt om vooralsnog de belangen van de schatkist veilig te stellen, o.m. het ingevolge de invoering van de volledige parallel het zeker van toepassing worden van art. 355 W.I.B. waardoor aan de administratie een buitengewone termijn voor vestiging van een nieuwe aanslag verkrijgt of nog het feit dat de vernietiging van de beslissing van de Adjunct Administrateur Generaal niet noodzakelijk de vernietiging van de aanslag inhoudt en dat het Hof van Beroep dan zelf onmiddellijk uitspraak kan doen, precies omdat ze in eerste en laatste aanleg uitspraak doet en omdat belastingzaken de openbare orde raken. In deze laatste hypothese worden de rechten van de partijen dan onmiddellijk vastgesteld bij arrest, zonder dat nadien terug opnieuw een administratieve procedure nodig is. De administratie kan dan onmiddellijk en in de mate dat het arrest het zal toelaten, overgaan tot de uitvoering en inning van de heffing.

Artikel 6

Dit artikel past de bijlage 1 van het programmadecreet 1994 aan. Het dossier Antwerpen-RWZI Yskelder werd initieel niet opgenomen en dient dus te worden toegevoegd. Anderzijds dienen de dubbeldossiers (dus 2 maal opgenomen in bijlage) van de gemeente Zemst nl. RWZI Zemst en Collector Steppeke 1 maal te worden geschrapt. Tenslotte worden 2 dossiers die geen financiële impact hadden en dus overbodig waren, nl. Maaseik — Collector Aldeneik en Maasmechelen — RWZI Eisden-Vucht eveneens geschrapt.

AFDELING 2

Steun aan bebossing en milieuvriendelijke landbouw

Artikel 7

De E.U.-Verordeningen 2078 en 2080 van 30 juni 1992 tot instelling van een communautaire steunregeling voor bosbouwmaatregelen in de landbouw verplicht de lidstaten hieraan vanaf 1 januari 1994 uitvoering te geven via de eigen reglementeringen.

Aan de Vlaamse regering wordt de machtiging gegeven om voor de subsidiereglementering de voorwaarden te bepalen. Voor verordening 2080 zal de Vlaamse regering in afwijking van art. 3, § 3, 7° van het bosdecreet bepalen welke artikels van het bosdecreet van toepassing zullen zijn.

AFDELING 3

Investeringsfonds

Artikel 8

De dotatie aan het Vlaams Investeringsfonds vanaf 1994 gekoppeld aan de gezondheidsindex. Hiertoe wordt enerzijds een nieuwe referentievoet bepaald nl. de oorspronkelijk voorziene dotatie 1994 herberekend met de gezondheidsindex (vermindering met 40.6 miljoen BEF). Door deze verlaging kan de bestaande indexeringsformule behouden blijven met dien verstande dat het basisindexcijfer 1 vastgesteld moet worden op juli 1994.

Artikel 9

Het betreft eindafrekeningen van gesubsidieerde werken aan lokale besturen die — ingevolge de operationalisatie van het Investeringsfonds — voor eind '93 door de gemeenten dienden ingediend te worden. Het decreet inzake het Investeringsfonds voorzag dat de procedure diende afgehandeld te worden voor eind '93. De beschikbare middelen in 1993 waren echter onvoldoende om alle ingediende eindafrekeningen vast te leggen en/of te ordonnanceren. De termijnen voorzien in het decreet betreffende het Investeringsfonds dienen aangepast te worden om de resterende eindafrekeningen af te handelen.

HOOFDSTUK III

Vlaams Infrastructuurfonds

Artikel 10

Door deze nieuwe bepaling is het mogelijk om voortaan op het V.I.F. ook gelden in te schrijven afkomstig van E.G.-bijdragen inzonderheid voor het verrichten van studies.

HOOFDSTUK IV

Cultuur

Artikel 11

Dit artikel bepaalt de aanvullende dotatie van de B.R.T.N. voor het begrotingsjaar 1994.

HOOFDSTUK V

Monumenten en Landschappen

AFDELING 1

Stichting Vlaams Erfgoed V.Z.W.

Artikel 12

Zoals in de beleidsverklaring "Een Vlaams Monumenten- en Landschapsbeleid", vermeld, beschermt een oud gebouw zichzelf tegen verkrotting door er een nieuwe, actuele bestemming aan te geven. Het geïntegreerde behoud van de cultuurwaarden verhoogt daarenboven de kwaliteit van het leefmilieu. Diverse monumenten lenen zich echter ofwel niet onmiddellijk tot een actuele bestemming, ofwel heeft de bijvoorbeeld als eigenaar optredende lokale overheid niet de empirische kennis in huis om dergelijke projecten tot een goed einde te brengen. Daar de valorisatie van dit erfgoed via reïntegratie in de samenleving niet tot opdrachten van de administratie behoort, stelt zich duidelijk de nood aan een complementaire onthaalstructuur naar het type van de buitenlandse National Trusts. Om — (zoals gesteld in artikel 3 van de Statuten) "onverminderd de opdrachten van de administratie en complementair eraan, — aan dit probleem te verhelpen werd in de uitgavenbegroting 1994 een bedrag van 15 miljoen frank ingeschreven op de basisallocatie 33.05 voor de oprichting van een Vlaamse "national trust,. Voorgesteld werd dan ook om de libellering van deze basisallocatie te wijzigen in :

Subsidie aan de v.z.w. Stichting Vlaams Erfgoed (B.V.R. 23.03.94).

Inmiddels heeft de Vlaamse regering op 23 maart 1994 beslist — mits bekrachtiging door de Vlaamse Raad — toe te treden tot de op te richten V.Z.W. STICHTING VLAAMS ERFGOED die in een dergelijke onthaalstructuur moet voorzien, de voorgelegde statuten van deze STICHTING goed te keuren en de verplichtingen ten aanzien van deze STICHTING (zoals een bijzondere toelage vanwege het Vlaamse Gewest en de machtiging van de STICHTING om samenwerkingsakkoorden met de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest af te sluiten) na te leven. Tevens heeft zij hierbij tien ambtenaren aangewezen als haar vertegenwoordigers en haar goedkeuring gehecht aan de aanstelling van twee commissarissen bij de STICHTING, respectievelijk voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor financiën en de Vlaamse minister bevoegd voor monumentenzorg. In functie van het algemeen belang en een correcte toepassing van de wetgeving wordt ten behoeve van deze commissarissen in het jaarlijkse subsidiebesluit een veto-recht ingeschreven. Het voorliggende artikel voorziet in de decretale bekrachtiging van het engagement van de Vlaamse regering dienaangaande.

AFDELING 2

Bescherming Landschappen

Artikel 13

In het kader van het preventiebeleid met betrekking tot de instandhouding van beschermde monumenten, heeft het besluit van de Vlaamse regering van 16 september 1992 tot het instellen van een onderhoudspremie voor beschermde monumenten positieve resultaten opgeleverd. Het is van belang dat een gelijkaardig stelsel ook voor de landschapszorg wordt ingevoerd.

Landschapszorg veronderstelt immers het uitvoeren van de noodzakelijke onderhouds- en beheerswerken om het behoud van de beschermde landschappen te verzekeren. Voor werken van onderhoud in beschermde landschappen ontbreekt echter vooralsnog een decretale basis die de toekenning van bijdragen van het Vlaamse Gewest mogelijk maakt.

De invoeging van een nieuw artikel in het **programmadecreet** 1994 wil daarin voorlopig voorzien, in afwachting dat het nieuwe ontwerp van decreet dat de landschapszorg in haar geheel regelt door de Vlaamse Raad wordt goedgekeurd.

De nieuwe bepaling heeft geen financiële weerslag omdat de uitgaven worden aangerekend binnen de perken van het huidige programma 62.2 Monumenten en Landschappen (03), meer bepaald de artikelen 53.02 (privé-sector) en 63.07 (openbare sector).

HOOFDSTUK VI

Tewerkstelling

Artikel 14

Artikel 21 van het Koninklijk Besluit nr. 25 van 24 maart 1982 bepaalt dat een Derde Arbeidscircuitwerknemer “bezoldigd wordt volgens de weddeschaal verbonden aan de graad van een Rijksambtenaar die eenzelfde of een gelijkaardige functie uitoefent.,, Over de vraag of na de staatshervorming “Rijksambtenaar,, mag gelezen worden als “een personeelslid

van de diensten van de Vlaamse regering,, is nooit uitsluitend gekomen. Sommige juristen menen dat hier geen sprake is van normale rechtsopvolging en dat dus de Rijksbarema's moeten gevolgd worden.

Na de voorgestelde wijziging zal hierover geen discussie meer zijn wat betreft de bevoegdheid van de Vlaamse regering hiertoe bevoegd is.

Wat de opmerking van de SERV betreft over de bevoegdheid van de Vlaamse decreetgever met betrekking tot de bezoldiging van de Derde Arbeidscircuit-werknemers kan opgemerkt worden dat de SERV zich steunt op een arrest van het Arbitragehof (2/89) waarin het Hof zich uitsprak over artikel 4, 2° van de wet van 30 maart 1987. Het spreekt vanzelf dat toen de federale overheid bevoegd was voor het financieel en administratief statuut. Ondertussen heeft de Bijzondere Wet van 8 augustus 1988 de bevoegdheid over de tewerkstellingsprojecten en ook het statuut van de tewerkgestellten in de tewerkstellingsprogramma's overgedragen naar de gewesten.

HOOFDSTUK VII

Financiën en Begroting

Artikel 15

Dit artikel heeft tot doel de middelen toegekend **lastens** de Vlaamse begroting aan natuurlijke personen en rechtspersonen (zowel privaats- als publiekrechtelijke) waarvoor een organieke reglementering bestaat met een koppeling van de toegekende bedragen aan de index van de consumptieprijzen, vanaf 1 januari 1994 te koppelen aan de zgn. 'gezondheidsindex' zoals voorzien in het globale plan van de federale regering. Bepalend derhalve voor de toepassing van dit artikel is het bestaan van een reglementaire, decretale of wettelijke reglementering waarin de toekenning van middelen is geregeld met een indexkoppeling. Voor de rechtspersonen waarmee de Vlaamse regering een beheerscontract heeft afgesloten in uitvoering van een decretale bepaling zijn de bepalingen van dit artikel eveneens van toepassing zonder echter afbreuk te mogen doen aan de contractuele bepalingen m.b.t. de berekening van de minimumdotatie.

Het is niet wenselijk, gezien de verscheidenheid aan reglementering, om elke wettelijke, decretale of reglementaire bepaling dienaangaande aan te passen. De Vlaamse regering heeft in haar begrotingscontrole 1994 geopteerd voor een algemene maatregel. Derhalve wordt geopteerd voor een algemene bepaling die een algemeen principe invoert. De kritiek die de Raad van State hierop formuleert is niet terecht aangezien juist door het opleggen van een algemene maatregel, waarop met uitzondering van het Gemeentefonds en het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, geen enkele andere uitzondering blijft bestaan, de rechtszekerheid wordt gewaarborgd.

De derde paragraaf waarin alle wettelijke, decretale en reglementaire bepalingen die hiermee in strijd zijn, opheft, heeft tot doel het algemeen karakter van dit artikel te onderlijnen.

§ 1. De eerste paragraaf voert het principe van de koppeling aan de gezondheidsindex in i.p.v. de vroegere koppeling aan het indexcijfer van de consumptieprijzen. De index der consumptieprijzen wordt maandelijks vastgesteld door de indexcommissie samengesteld conform het K.B. van 21 december 1967 en gewijzigd bij het K.B. van 30 juni 1985. De

gezondheidsindex wordt toegelicht in het Verslag aan de Koning bij het K.B. van 24 december 1993 tot uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen. In het Verslag aan de Koning stelt de federale regering : “ . . . , zullen de lonen en wedden vanaf 1 januari 1994 gekoppeld worden aan een prijsindex waarin een aantal producten uitgeschakeld zijn (tabak, alcohol, benzine en diesel), evenals de impact van de energiebijdrage die werd ingevoerd ter financiering van de Maribel-bis operatie (vermindering van werkgeversbijdragen voor de sectoren die het meest blootstaan aan de internationale concurrentie). „ (B.S., 31 december 1993, pag. 29278).

Onder de middelen toegekend rechtstreeks of onrechtstreeks lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap worden verstaan de middelen die zowel rechtstreeks uit de begroting, al dan niet als deel van een globale dotatie of toelage, toegekend worden als de middelen die op hun beurt toegekend worden door de personen aan wie deze middelen door de Vlaamse begroting werden verleend. Deze koppeling kan zowel slaan op het ganse bedrag dat lastens de Vlaamse begroting wordt toegekend dat dan op zijn beurt eventueel verder wordt toegekend aan natuurlijke of rechtspersonen, als op bedragen die individueel aan een natuurlijke of rechtspersoon worden toegekend.

In het eerste lid werden de tekstvoorstellen van de Raad van State overgenomen.

In het tweede lid worden het Vlaamse Gemeentefonds en het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn uitgesloten van de toepassing van artikel 1. Bij deze rechtspersoon blijft de koppeling aan het indexcijfer van de consumptieprijzen derhalve behouden.

§ 2. In paragraaf 2 wordt aan de Vlaamse regering de mogelijkheid gegeven om de indexaanpassing voor werkingsmiddelen niet volledig door te voeren, maar in principe te beperken tot een 75 % van de indexaanpassing. De Vlaamse regering kan echter steeds een ander en voor elke wettelijke, decretale of reglementaire regeling afzonderlijk, een afwijkend percentage bepalen.

Het originele tekstvoorstel wordt hier behouden, m.a.w. er wordt niet ingegaan op het tekstvoorstel van de Raad van State, aangezien het hier eveneens een algemeen principe betreft. Derhalve wordt geopteerd voor een afzonderlijke paragraaf.

Onder werkingsmiddelen moet verstaan worden alle andere middelen dan die middelen voorzien in de wettelijke, decretale of reglementaire regeling bestemd voor lonen.

§ 3. Deze paragraaf heft alle bepalingen die in strijd zijn met dit artikel op.

§ 4. Deze paragraaf bepaalt de inwerkingtreding.

Artikel 16

Eerlang zal er een Bijzondere Wet tot Instelling van de Responsabiliseringsbijdrage in het federale parlement worden goedgekeurd. Deze bijzondere wet legt aan de Gemeenschappen en Gewesten de verplichting op, volgens een bepaalde formule en afhankelijk van de loonmassa, bij te dragen tot de pensioenen van haar ambtenaren. Aangezien deze bijdragen jaarlijks grondig kunnen verschillen wordt geopteerd voor de oprichting een egalisatiefonds waardoor deze bijdrage gelijkmatig in de tijd kan gespreid worden. De budgettaire middelen zijn voorzien in de begroting 1994. Aan de Vlaamse Raad wordt de machtiging gevraagd om te mo-

gen toe treden tot een egalisatiefonds onder de vorm van een v.z.w.

Op de opmerkingen van de Raad van State kan het volgende geantwoord worden.

De techniek van een privaatrechtelijke rechtspersoon wordt verantwoord doordat een vermogen afkomstig uit de Vlaamse begroting, afgezonderd wordt om een gelijkmatige spreiding van de verplichtingen te kunnen bekomen. Binnen de v.z.w. kunnen anderzijds ook de voor de pensioenfondsen gebruikelijke en aangewezen beheersmethodieken gehanteerd worden.

De statuten van de v.z.w. en de controlemodaliteiten zullen aan de leden van de Vlaamse Raad worden meegedeeld.

HOOFDSTUK VIII

Welzijn

Artikel 17

Op vraag van de leden van de Vlaamse Raad wordt de dotatie aan het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn in 1994 niet met 100 miljoen verminderd en wordt de dotatie derhalve opnieuw berekend overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn.

Brussel, 16 mei 1994.

***De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO,
Wetenschapsbeleid, Energie en
Externe Betrekkingen,***

L. VAN DEN BRANDE

***De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,***

N. DE BATSELIER

***De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Ruimtelijke Ordening en
Binnenlandse Aangelegenheden,***

T. KELCHTERMANS

***De Vlaamse minister van Cultuur
en Brusselse Aangelegenheden,***

H. WECKX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

***De Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel
en Staatshervorming,***

J. SAUWENS

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling
en Sociale Aangelegenheden,***

L. DETIEGE

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994

DE VLAAMSE REGERING

Op voorstel van de Vlaamse Minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,

BESLIST.

De Vlaamse Minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin het volgende ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994 in te dienen bij de Vlaamse Raad.

HOOFDSTUK I

Economie

Artikel 1

De courante ontvangsten gestort op het Rollend Fonds van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen, opgericht bij koninklijk besluit van 18 november 1979 en latere wijzigingen – artikel 5, § 3 – derde opdracht, worden gestort in de algemene middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap om te worden geaffecteerd aan het variabel krediet voor courante uitgaven door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen in naam en voor rekening van het Vlaamse Gewest.

Artikel 2

De E.O.G.F.L.-ontvangsten ingevolge de deelname door de Europese Unie aan kosten in landbouwscholing, zoals voorzien in de E.E.G.-richtlijn 161/-72 en latere verordeningen, worden gestort in de middelenbegroting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap om te worden geaffecteerd aan het variabel krediet voor allereerste uitgaven in het kader van het landbouwwormingsbeleid.

Artikel 3

Artikel 3 § 1. in fine van het decreet van 7 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning waarbij de grindheffingen in de middelenbegroting van het Vlaamse Gewest onder artikel 06.22.03 worden ingeschreven, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK II

Milieu en investeringsfonds

AFDELING 1

Afvalwaterheffing

Artikel 4

In art. 35 quinquies decies van het hoofdstuk III bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij decreet van 21.12.1990, zoals gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992 en 22 december 1993 worden de § 3 t.e.m. § 7 ingevoegd, die als volgt luiden :

§ 3. De persoon die een bezwaarschrift, zoals bedoeld in § 1 indiende, of een advocaat door hem gemachtigd, kan tegen de beslissing genomen door de ambtenaar van de Maatschappij bedoeld in § 1 een voorziening indienen bij het Hof van Beroep van het gebied waarin de zetel van de Maatschappij gevestigd is.

De eiser mag aan het Hof van Beroep bezwaren onderwerpen die noch in het bezwaarschrift werden geformuleerd, noch ambtshalve door de gemachtigde ambtenaar van de maatschappij of door de door hem gedelegeerde ambtenaar werden onderzocht, voor zover zij een overtreding van de wet of een schending van de op straf van nietigheid voorgeschreven procedurevormen aanvoeren.

De voorziening wordt ingesteld in de nederlandse taal bij verzoekschrift dat ter Griffie van het Hof van Beroep wordt afgegeven en bij gerechtsdeurwaardersexploot wordt betekend aan de gemachtigde ambtenaar van de Maatschappij.

Het verzoekschrift en het origineel van de betekening moeten, op straffe van verval, binnen een termijn van veertig dagen, te rekenen van de kennisgeving van de beslissing van de gemachtigde ambtenaar van de Maatschappij aan de belastingsplichtige, ter Griffie van het Hof worden neergelegd.

Onmiddellijk na ontvangst van de betekening van het beroep legt de gemachtigde ambtenaar van de Maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar een eensluitend verklaarde uitgifte van de bestreden beslissing, alsmede alle stukken met betrekking tot de betwisting, ter Griffie van het Hof van Beroep neer.

De neerlegging wordt dezelfde dag door de ambtenaar van de Maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar bij ter post aangetekende brief aan de eiser ter kennis gebracht.

§ 4. De eiser die gebruik wenst te maken van nieuwe stukken is gehouden deze geïnventariseerd neer te leggen ter Griffie van het Hof, binnen de zestig dagen na neerlegging van de uitgifte en van de stukken bedoeld in § 3 lid 5 door de gemachtigde ambtenaar van de Maatschappij.

De in § 3 lid 2 bedoelde nieuwe bezwaren mogen worden geformuleerd ofwel in de voorziening, ofwel in een geschrift dat aan de Griffie van het Hof van Beroep wordt afgegeven en dit op straf van verval binnen de termijn gesteld in lid 1 van huidige paragraaf.

De gemachtigde ambtenaar van de Maatschappij heeft het recht ter Griffie van het Hof inzage te doen nemen van het dossier en van de nieuwe stukken gedurende dertig dagen volgend op de in lid 1 en 2 van huidige paragraaf toegestane termijnen.

Hij moet binnen dezelfde termijn van dertig dagen de memories, stukken en bescheiden welke hij als antwoord meent te moeten voordragen, ter Griffie afgeven. De eiser kan er inzage van nemen.

De eiser kan enkel mits machtiging van het Hof wederantwoorden door neerlegging van stukken en bescheiden. Wanneer hij om die machtiging verzoekt, omschrijft hij de stukken en bescheiden welke hij nog van zin is in het debat te gebruiken.

§ 5. De neerlegging van het verzoekschrift en van het origineel van de betekening, alsook de afgiften en neerlegging van documenten bedoeld in § 4 mogen bij ter post aangetekende brief worden gedaan.

§ 6. Indien bij het oproepen van een zaak, een van de partijen verstek laat gaan niettegenstaande de Griffie bij een ter post aangetekende brief een oproeping heeft gezonden aan de in het beroep opgegeven woonplaats, wordt er uitspraak gedaan op de conclusie van de andere partij.

Het arrest wordt in elk geval geacht op tegenspraak gewezen te zijn.

§ 7. Tegen een arrest van het Hof van Beroep staat een voorziening in cassatie open.

De voorziening geschiedt door een verzoekschrift gericht aan het Hof van Cassatie dat op straffe van nietigheid een bondige uiteenzetting van de middelen en de aanduiding van de geschonden wetten bevat.

Het verzoekschrift, dat vooraf aan de verweerder werd betekend, en het exploot van de betekening, worden ter Griffie van het Hof van Beroep afgegeven binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de kennisgeving van het arrest, bij een ter post aangetekende brief door de Griffie aan de in bedoeld arrest opgegeven woonplaats gedaan, een en ander op straffe van verval.

Het verzoekschrift, het exploit van betekening alsmede de stukken die de eiser er eventueel zou aan toegevoegd hebben, het proceduredossier alsmede alle andere met de betwisting verband houdende stukken die ter Griffie liggen van het Hof van Beroep, worden onmiddellijk aan de Griffie van het Hof van Cassatie toegezonden met een eensluidend verklaard afschrift van de ter zake genomen beslissing.

Binnen de veertig dagen te rekenen van de door de Griffier van het Hof van Cassatie aan partijen gedane kennisgeving van de neerlegging van de stukken ter Griffie van het Hof, kan de verweerder er inzage van nemen en op de Griffie de stukken en memories afgeven welke hij als antwoord meent te moeten voordragen. De eiser kan er inzage van nemen.

De kennisgeving van de neerlegging van de stukken ter Griffie wordt bij ter post aangetekende brief gedaan.

De voorziening wordt berecht ; alle arresten worden geacht op tegenspraak te zijn gewezen.

Bij verbreking wordt de zaak naar een ander Hof van Beroep verwezen, zonder andere formaliteit dan de toezending van het dossier naar de Griffie door de Hoofdgriffier van het Hof van Cassatie.

Artikel 5

Artikel 40 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 dient als volgt gelezen te worden :

„In artikel 35septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij decreet van 21 december 1990, zoals gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 18 december 1992, wordt de bepaling van C 3 vervangen door :

„C 3 : de omzettingcoëfficiënt vermeld in kolom 6 van de tabel opgenomen in bijlage 1 bij deze wet.”

In hetzelfde artikel worden de zin „a : deze term is gelijk aan 0,825 voor het heffingsjaar 1992 en 1993” vervangen door „a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993 en 1994”.

Artikel 6

De bijlage I van hetzelfde decreet wordt als volgt aangepast :

III. Buitendienst Mechelen

toegevoegd wordt :

gemeente	dossier	leningen	facturen	
Antwerpen	RWZI Yskelder Merksem	91.780.887	—	BD ME

geschrapt wordt :

gemeente	dossier	leningen	facturen	
Zemst	RWZI Zemst	2.103.000	—	BD ME
Zemst	Collector Steppeke	2.742.900	—	BD ME

IV. Buitendienst Leuven

geschrapt wordt:

gemeente	dossier	leningen	acturen	
Maaseik	Collector Aldeneik	—	—	BD LE
Maasmechelen	RWZI Eisdeneik Vlucht	—	—	BD LE

AFDELING 2

MINA-Fonds

Artikel 7

Artikel 3 § 3 punt 7 van het bosdecreet van 13 juni 1990 wordt opgeheven.

AFDELING 3

Investeringsfonds

Artikel 8

Het artikel 11, § 4 van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan, wordt als volgt gewijzigd :

- eerste lid : het jaartal „en 1993” wordt „, 1993 en 1994”
- tweede lid : het jaartal 1994 wordt 1995

Artikel 9

§ 1. In Artikel 2 van het decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan, wordt een lid toegevoegd waarvan de tekst luidt als volgt :

„vanaf 1994 wordt de referentiedotatie vastgesteld op 4.636,0 miljoen frank.”

en worden de woorden :

„I : het referentiecijfer op basis van het jaarlijks verbruik van de voornaamste produkten in het bouwbedrijf op de binnenlandse markt, vastgesteld door het Ministerie van Economische Zaken voor de maand januari 1990”

vervangen door de woorden :

„I : het referentiecijfer op basis van het jaarlijks verbruik van de voornaamste produkten in het bouwbedrijf op de binnenlandse markt, vastgesteld door het Ministerie van Economische Zaken voor de maand juli 1994”

§ 2. Voor 1994 wordt de dotatie aan het Investeringsfonds verminderd met 396,7 miljoen frank.

HOOFDSTUK III

Vlaams Infrastructuurfonds

Artikel 10

In het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 wordt artikel 58, § 1, 6° vervangen door de bepaling die luidt als volgt :

„6° de bijstand van de Europese Gemeenschappen betreffende de door de Vlaamse Gemeenschap gedane uitgaven i.v.m. openbare werken en vervoer,, met inbegrip van de studies hieromtrent.”

HOOFDSTUK IV

Cultuur

Artikel 11

§ 1. Artikel 74 van het decreet van 22 december 1993 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 wordt opgeheven.

§ 2. In afwijking van artikl 17 § 4 van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio en Televisie-uitzendingen in België, omroep van de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 1992, wordt de aanvullende dotatie voor het begrotingsjaar 1994 vastgesteld op 211.500.000 frank.

HOOFDSTUK V

Monumenten en landschappen

AFDELING 1

Stichting Vlaams Erfgoed v.z.w.

Artikel 12

§ 1. De Vlaamse regering wordt gemachtigd toe te treden tot de Stichting Vlaams Erfgoed v.z.w.

§ 2. De goedkeuring van de statuten van de Stichting Vlaams Erfgoed v.z.w. door de Vlaamse regering op 23 maart 1994 wordt bekrachtigd voor wat de verplichtingen betreft van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van de Stichting Vlaams Erfgoed v.z.w.

§ 3. De Stichting Vlaams Erfgoed v.z.w. heeft tot doel de valorisatie van het erfgoed, zowel het roerende, onroerend door bestemming, als het onroerende, alsmede van de landschappen.

§ 4. De financiële tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap in de werking van de Stichting Vlaams Erfgoed v.z.w. omvat een jaarlijkse subsidie ad nominatim in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap opgenomen.

AFDELING 2

Bescherming Landschappen

Artikel 13

In de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1973 en bij decreet van 14 juli 1993 wordt een artikel 26 toegevoegd dat luidt als volgt :

„Art. 26 : Binnen de perken van de begrotingskredieten kan de Vlaamse regering premies toekennen als bijdrage in de kosten voor onderhoudswerken in gerangschikte landschappen.

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en de procedure voor de toekenning en uitbetaling van deze premies.”

HOOFDSTUK VI

Tewerkstelling

Artikel 14

Artikel 21 van het Koninklijk Besluit nr. 25 van 24 maart 1982 wordt vervangen door de volgende bepaling luidend als volgt :

„ De werknemer wordt bezoldigd volgens de weddeschalen die door de Vlaamse regering zullen worden bepaald.

Om een functie uit te oefenen moet de werknemer het overeenstemmende diploma, getuigschrift of brevet dat aanleiding gegeven heeft tot de inschrijving als werkzoekende, bezitten.”

HOOFDSTUK VII

Financiën en begroting

Artikel 15

§ 1. Alle middelen toegekend rechtstreeks of onrechtstreeks **lastens** de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap aan natuurlijke of rechtspersonen en waarvoor een wettelijke, decretale of reglementaire regeling bestaat waarin een koppeling voorzien is van het toegekende bedrag van middelen aan de index van de **consumptie**prijzen wordt de koppeling aan de index van de consumptieprijzen vervangen door de koppeling aan het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen.

Het eerste lid van deze paragraaf is niet van toepassing op het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, opgericht bij het decreet van 31 juni 1990 tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en op het Vlaamse **Gemeente**fonds zoals opgericht door het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest.

§ 2. Voor de werkmiddelen toegekend aan natuurlijke en rechtspersonen waarvoor een wettelijke, decretale of reglementaire regeling bestaat, bestemd voor de eigen werking of voor de werking van derden, wordt het prijsindexcijfer voorzien in § 1 van dit artikel beperkt tot 75 % van dit prijsindexcijfer, tenzij een ander percentage bepaald wordt door de Vlaamse regering.

§ 3. Alle wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen die met dit artikel in strijd zijn, worden opgeheven.

§ 4. Dit artikel treedt in werking op 1 januari 1994.

Artikel 16

§ 1. De Vlaamse regering wordt gemachtigd toe te treden tot de **VZW** Egalisatiefonds voor de responsabiliseringsbijdrage.

§ 2. De **VZW** Egalisatiefonds voor de responsabiliseringsbijdrage heeft tot doel de uitvoering van de verplichtingen uit de bijzondere wet van . . . tot instelling van de responsabiliseringsbijdragen ten laste van sommige werkgevers van de openbare sector.

§ 3. Teneinde de op te richten vereniging zonder winstoogmerk in staat te stellen de in § 1 vermelde verplichtingen na te komen, wordt in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een jaarlijkse dotatie ingeschreven.

HOOFDSTUK VIII

Welzijn

Artikel 17

Art. 95 van het decreet van 22 december 1993 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 wordt opgeheven.

Brussel,

***De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid,
Energie en Externe Betrekkingen,***

L. VAN DEN BRANDE

***De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,***

N. DE BATSELIER

***De Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening
en Binnenlandse Aangelegenheden,***

T. KELCHTERMANS

De Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden,

H. WECKX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming,

J. SAUWENS

De Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden,

L. DETIEGE

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen,
Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 27 april 1994

**SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN**

Mevrouw **Wivina DEMEESTER**
Vlaamse minister van Financiën
en Begroting, Gezondheidsinstellingen,
Welzijn en Gezin
Koolstraat 35

1000 BRUSSEL,

Mevrouw de Minister,

Bij brief van 21 april 1994 vroeg U ons advies betreffende het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994 en dit tegen 27 april 1994.

Op deze korte termijn is het niet mogelijk de Raad bijeen te roepen. Het Dagelijks Bestuur van de SERV wenst U echter haar bedenkingen op het voorontwerp van decreet over te maken. Deze bedenkingen zullen ook voor bevestiging in de Raad van 11 mei e.k. voorgelegd worden.

Algemene bedenking :

Het voorliggend voorontwerp van decreet voert voor de Vlaamse gemeenschap de koppeling in van middelen **lastens** de algemene uitgavenbegroting aan natuurlijke of rechtspersonen aan de gezondheidsindex i.p.v. aan de index der consumptieprijzen.

De uitgavenverminderingen die daaruit voortvloeien samen met de toepassing van de gezondheidsindex op andere begrotingsposten (zoals beslist tijdens de budgetcontrole) brengen een besparing van de Vlaamse begroting met zich mee. Deze besparing treedt op omdat de regering bij de budgetcontrole haar middelenraming verder baseert op een koppeling aan de index der consumptieprijzen. Dienaangaande wenst het Dagelijks Bestuur van de SERV er op te wijzen dat het Kerstakkoord, dat op 24 december 1993 in VESOC werd afgesloten, vermeldt :

“De Vlaamse regering is bereid het budget te verhogen met bijkomende middelen die uit de beslissingen in het kader van het federaal globaal plan zouden voortvloeien.

De Vlaamse regering en de sociale partners verbinden zich, op basis van het Protocol en het Actieplan, sociaal en economisch verantwoorde werkgelegenheid tot stand te brengen binnen een gezond budgettair beleid.”

Verder in dit Kerstakkoord, onder de titel Herverdeling van de arbeid, aanmoediging gericht op de werkgevers, werd afgesproken :

“De Vlaamse regering is echter principieel bereid om alsnog maatregelen te nemen, en de concretisering daarvan met de sociale partners in VESOC te bespreken, om in 1994 en 1995 werkgevers te ondersteunen die herverdeling van de arbeid doorvoeren bij een verminderend arbeidsvolume, mits voor de Vlaamse gemeenschap een bijkomende budgettaire beleidsruimte voortvloeit, supplementair aan het Actieplan Werkgelegenheid, uit de beslissingen in het kader van het federaal globaal plan”.

Het Dagelijks Bestuur verzoekt U dan ook om de aanwending van de bijkomende middelen ten gevolge van de toepassing van de gezondheidsindex te bespreken op de eerstvolgende VESOC-vergadering.

Artikelaewijze bedenkingen :

Artikel 2 : MINA-Fonds

Artikel 7 :

Artikel 7 heft artikel 3 § 3 punt 7 van het bosdecreet van 13 juni 1990 op. Deze wijziging van het bosdecreet maakte reeds eerder het voorwerp uit van een ontwerp-decreet waarover de Raad door de Minister Vice-President van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting om advies werd gevraagd. In zijn advies van 10 november 1993 over het ontwerp-decreet houdende wijziging van het bosdecreet van 13 juni 1990, merkte de Raad met betrekking tot deze wijziging het volgende op :

De Raad wijst erop dat door schrapping van artikel 3 § 3 punt 7 van het bosdecreet niet alleen de subsidieregeling maar ook alle andere bepalingen van het bosdecreet van toepassing worden op tijdelijke aanplantingen van houtachtige gewassen.

De toepassing van een EG-verordening 2080 van 30 juni 1992 vergt louter dat de subsidieregeling voorzien in het bosdecreet toepassing krijgt op tijdelijke aanplantingen. Artikel 3 § 3 punt 7 van het bosdecreet dient niet te worden geschrapt om deze verordening volledig uit te voeren. Het kan volstaan te specificeren dat tijdelijke aanplantingen van houtachtige gewassen niet onder de voorschriften van het bosdecreet vallen, met uitzondering van de artikels 87 en 88, die de subsidieregeling inhouden.

De Raad stelt voor artikel 3 § 3 7° van het bosdecreet te behouden en aan te vullen met "met uitzondering van artikel 87 en 88 van dit decreet".

Artikel 14 :

Volgens dit artikel wordt een Derde Arbeidscircuitwerknemer bezoldigd volgens de weddeschalen die door de Vlaamse regering zullen worden bepaald. Volgens de memorie van toelichting wordt hiermee tegemoetgekomen aan een juridische onzekerheid en zal dit artikel het mogelijk maken ook in de toekomst, flexibel te kunnen inspelen op budgettaire fluctuaties.

Het Dagelijks Bestuur stelt zich in eerste instantie een vraag naar de bevoegdheid van de Vlaamse decreetgever inzake de bezoldiging van DAC's. Een arrest van het Arbitragehof van 2 februari 1989 (ref. 2189) stelt immers dat de nationale overheid bevoegd is om het financieel en administratief statuut voor de in het DAC tewerkgestelde werklozen vast te stellen.

Bovendien stelt het Dagelijks Bestuur zich vragen over de rechtszekerheid bij het niet langer decretaal verankeren van de loon- en wedde-ontwikkeling van de DAC's temeer daar dit hier gekoppeld wordt aan budgettaire fluctuaties.

Artikel 15 :

§ 1 Koppeling aan gezondheidsindex

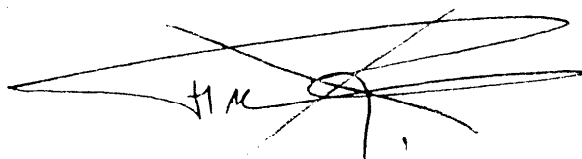
Voor het Dagelijks Bestuur is het niet duidelijk waarom de koppeling aan de gezondheidsindex niet van toepassing wordt verklaard op het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en op het Vlaams Gemeentefonds.

§ 2 Mogelijkheid tot niet volledige indexering van werkmiddelen

Waarom de mogelijkheid wordt geboden om werkmiddelen te koppelen aan de gezondheidsindex en deze bovendien te kunnen beperken tot 75 % is voor het Dagelijks Bestuur niet duidelijk temeer daar dit niet expliciet voortvloeit uit de toepassing van de gezondheidsindex zoals voorzien in het globaal plan.

Het Dagelijks Bestuur hoopt hierover met U overleg te kunnen plegen en de gevraagde verduidelijking te verkrijgen.

Met bijzondere hoogachting,

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and strokes, followed by a small vertical line and a comma.

Philippe Muyters,
Secretaris-Generaal.

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Mevr. Wivina Demeester
Vlaamse Minister van Financiën en Begroting.
Koolstraat 35.
1000 Brussel.

Datum: 5 mei 1994
Ref.: AS/A1-K2/94/0426.
Betreft: adviesvraag voorontwerp decreet
begeleiding aanpassing begroting 1994.

Mevrouw De Minister,

Hierbij laat ik U de commentaar van de MiNa-Raad geworden betreffende het voorontwerp-decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1.994. Deze adviesvraag bereikte het Secretariaat van de MiNa-Raad - o.m. door een verkeerde adressering - pas op 25 april 1994. Het was dan ook redelijkerwijs onmogelijk om advies te geven tegen 27 april 1994, zoals gevraagd werd. In het oprichtingsdecreet van de MiNa-Raad staat overigens een minimumtermijn van 10 dagen gestipuleerd tussen adviesvraag en verlangde adviesdatum. Aangezien de MiNa-Raad reeds lang een zitting gepland had op 5 mei, werd een ontwerp van voorliggend advies ook op die datum voorgelegd.

Wat de wijzigingen betreft die aangebracht worden in de bezwaarprocedure bij de afvalwaterheffing, gaat de MiNa-Raad in dit bestek niet in op de inhoudelijk-grondwettelijke aspecten van de zaak. In elk geval schaaft de MiNa-Raad zich achter elk initiatief dat de duidelijke, rechtszekere en vlotte afhandeling van procedures mogelijk maakt. .

Bij de artikelen 5 en 6 - resp. een correctie en enkele concrete investeringsdossiers - heeft de MiNa-Raad niet onmiddellijk commentaar.

Artikel 7 strekt tot de opheffing van art. 3, § 3, punt 7 van het Bosdecreet, dat met name tijdelijke aanplantingen in het kader van het EG-landbouwbeleid uitsluit van het toepassingsgebied van het Bosdecreet. Door deze schrapping wordt het mogelijk een subsidieregeling in toepassing van de EG-Verordening 92/2080 uit te werken in het kader van het Bosdecreet. De MiNa-Raad kan hiermee instemmen, op voorwaarde dat de agrarische bestemming behouden blijft. Om 'deze bestemming te kunnen behouden, moeten deze aanplantingen daadwerkelijk een tijdelijk karakter hebben - hetgeen maakt dat een eventuele ontbossing met het oog op de vrijwaring van de bestemming na een eenvoudige melding moet kunnen worden uitgevoerd. In een eerder advies, van 17 december 1993, heeft de MiNa-Raad hiertoe reeds concrete voorstellen geformuleerd - hierin zal men overigens terugvinden dat de Belgische Boerenbond op dit punt een ander standpunt heeft.

Wat betreft de oprichting van een Stichting Vlaamse Erfgoed v. z. w. - die klaarblijkelijk in de eerste plaats op "oude gebouwen" zou zijn gericht - kan de MiNa-Raad alleen maar positief adviseren. Om tot een daadwerkelijke Vlaamse *national trust* te komen zal er evenwel heel wat meer moeten gebeuren: zoals bekend functioneren de Britse trusts onder meer bij gratie van een bijzondere **erfenisregeling**. In art. 13 wordt een organieke regeling mogelijk gemaakt betreffende het onderhoud van gerangschikte landschappen. Hiermee wordt een reeds lang gekende leemte opgevuld. Alles lijkt er op dat men hier in feite zal komen tot een soort beheersovereenkomsten. De MiNa-Raad waarschuwt in dit verband echter voor een ongeordende proliferatie van dergelijke vage beleidsinstrumenten.

Tot zover, geachte Mevrouw de Minister, dit korte advies over het door U voorgelegde voorontwerp-decreet.

Met de meeste hoogachting,

Aviel Verbruggen
Voorzitter MiNa-Raad

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE **RAAD** VAN STATE.

De BAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 21 april 1994 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie daaen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen- tot begeleiding van de aanpassing van de begroting **1994**", heeft op 26 april 1994 het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, tweede lid, dat bij de wet van 15 oktober 1991 is ingevoegd in de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

"Het spoedeisend karakter wordt verantwoord doordat de Vlaamse regering dit voorontwerp van decreet dient in te dienen bij de Vlaamse Raad **vóór** 30 april 1994".

*
*   *

Gelet op de korte termijn die hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, dient de Raad van State zich te bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1.   Uit het bij de adviesaanvraag gevoegde uittreksel uit de notulen van de vergadering van de Vlaamse regering van 20 april 1994 blijkt dat het voorontwerp van decreet gelijktijdig voor "**hoogdringend**" advies is toegestuurd aan de Raad van State, aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad).

Principieel kunnen voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd, nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding hebben doorgemaakt - nadat met andere woorden omtrent de ontwerp-teksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van de verstrekte adviezen, eventueel hun teksten aan te passen.

De in casu gevolgde werkwijze is kennelijk strijdig met de ratio legis van het voornoemde artikel 3, § 1.

Zoals bij analoge adviesaanvragen over voorontwerpen van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting (1), aanvaardt de Raad van State - uitzonderlijk - dat in het onderhavige geval van verantwoorde spoed van de hiervoren vermelde regel wordt afgeweken, onder het uitdrukkelijkvoorbehoud evenwel dat, indien de raadpleging van de SERV of de MINA-raad aanleiding zou geven tot wijziging van de voorgelegde tekst, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd.

---

(1) Zie het advies L. 22.820/8 van 12 oktober 1993 over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994" (St. VL. R., 415 (1993-1994) - nr. 1, p. 109).

2. De in het ontwerp opgenomen bepalingen hebben weliswaar in hoofdzaak betrekking op gewestelijke aangelegenheden, doch sommige ervan betreffen ook gemeenschapsaangelegenheden.

Het kan volstaan in dat verband te verwijzen naar eerdere adviezen waarin **de Raad** van State heeft opgemerkt dat uit de combinatie van de artikelen 36 en 50 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen moet worden afgeleid dat in één enkel ontwerp niet tegelijk bepalingen inzake gemeenschapsaangelegenheden en inzake gewestaangelegenheden mogen worden opgenomen (zie onder meer het advies L. 15.822/1 in verband met een voorontwerp van decreet betreffende de Vlaamse Dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, St. Vl. R., 244 (1983-1984), nr. 1, p. 8 en volgende).

3. Wellicht mede wegens de moeilijkheid die **hiervoren** sub 2 is gesignaleerd, is in het ontwerp niet voldaan aan het vereiste van artikel 19, § 1, tweede lid, van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980, luidens welke bepaling de decreten van de Vlaamse Raad moeten vermelden of zij aangelegenheden regelen bedoeld in artikel 59bis of in artikel 107quater van de Grondwet.

De "ratio legis" van die bijzondere wetsbepaling is dat in ontwerpen of voorstellen van decreet die aan de Vlaamse Raad worden voorgelegd - en die, overeenkomstig artikel 59bis, § 1, tweede lid, van de Grondwet (artikel 137, eerste volzin, van de gecoördineerde Grondwet van

17 februari 1994), betrekking kunnen hebben zowel op gemeenschapsmateries als op gewestmateries - eensdeels, moet worden gepreciseerd wat hettoepassingsgebied van de ontworpen of voorgestelde regeling is en, anderdeels, moet worden aangegeven welke leden van de Vlaamse Raad, overeenkomstig artikel 50, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, mogen deelnemen **aan de** stemming over die ontwerpen of voorstellen.

De bepalingen die voorheen waren **gegroepeerd in** het voornoemde artikel 59bis, zijn in de gecoördineerde Grondwet opgenomen in de artikelen 115, § 1, eerste lid, 116, § 1, '121, § 1, eerste lid, 127, -128, 129, 131, 132, 135, 137, 141 en 175: de bepalingen van artikel 107quater zijn opgenomen in de artikelen 3, 39 en 116, § 1, van de gecoördineerde Grondwet.

Van al de opgesomde bepalingen van de gecoördineerde Grondwet zijn, voor de toepassing van artikel 19, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, alleen de artikelen van belang waarin hetzij de gewestaangelegenheden, hetzij de gemeenschapsaangelegenheden worden aangewezen waarvan de regeling aan de Vlaamse Raad is opgedragen. Dat zijn, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, de artikelen 127 (c u l t u r a l e a n g e l e g e n h e d e n en onderwijs)', 128 (persoonsgebonden aangelegenheden) en 129 (gebruik van de talen) en, wat de gewestaangelegenheden betreft, artikel 39.

Ter inachtneming van het voorschrift van dat artikel 19, § 1, tweede lid, zal dus voortaan, naargelang

van het geval, moeten worden verwezen naar een van de **artikelen** 39, 127, '128 of 129 van de Grondwet. Een alternatieve oplossing - die weliswaar minder nauw aansluit bij de letter, maar daarentegen volkomen in overeenstemming is met de geest van artikel 19, § 1, tweede lid - zou er kunnen in bestaan in de decreten van de Vlaamse Raad voortaan **alleen te vermelden** dat ze hetzij "**een gemeenschapsaangelegenheid**", hetzij "**een gewestaangelegenheid**" regelen.

4. Zoals blijkt uit de bijzondere opmerkingen die hierna worden gemaakt, is het ontwerp met opvallend weinig zorg opgesteld en werd bij de redactie ervan weinig of geen rekening gehouden met inzonderheid de voorschriften van de formele.legistiek.

De stellers van het ontwerp zullen de tekst ervan op dat vlak grondig moeten herzien.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

HOOFDSTUK 1. - Economie.

Artikel 1.

1. Zoals blijkt uit de memorie van toelichting wordt met dit artikel beoogd tegemoet te komen aan een opmerking van het Rekenhof luidens welke de ontvangsten en de uitgaven die geboekt worden op de subrekening "Rollend Fonds - courante verrichtingen" van de Gewestelijke Investerings-

maatschappij voor Vlaanderen (**GIMV**) voor het vervullen van de opdracht bedoeld in artikel 5, § 3, van de gecoördineerde statuten van de **GIMV**, "**decretaal** dienen geregeld te worden?

De ontworpen bepaling komt erop neer dat de bedoelde ontvangsten zullen worden ingeschreven in de middelenbegroting van het Vlaamse Gewest en zullen worden "geaffecteerd aan het variabel krediet voor courante uitgaven" die door de GIMV worden verricht in naam en voor rekening van het Vlaamse Gewest.

2. Luidens artikel 45 van de wetten op de **rijkscomptabiliteit**, gecoördineerd op 17 juli 1991, kan slechts worden afgeweken van het in artikel 3 van die gecoördineerde wetten gevestigde beginsel van de niet-affectatie van ontvangsten door bij "organieke" wet een begrotingsfonds op te richten en in die wet sommige op de rijksmiddelenbegroting aangerekende ontvangsten te bestemmen voor uitgaven waarvan zij het voorwerp vaststelt.

Het aangehaalde voorschrift van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit is, luidens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, "**van** overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten?

Luidens het voornoemde artikel 45 kunnen als inkomsten van een begrotingsfonds alleen worden aangewezen "**sommige** op de (rijks)middelenbegroting aangerekende

ontvangsten". Paragraaf 2 van datzelfde artikel 19 bepaalt dat, in de algemene uitgavenbegroting, de kredieten van de begrotingsfondsen veranderen "in functie **van** de overeenstemmende posten van de (op de) (1) (rijks)middelenbegroting aangerekende ontvangsten?

Uit de aangehaalde bepalingen en uit de ratio legis ervan blijkt te moeten worden **afgeleid**, niet alleen **dat** de aan een begrotingsfonds toegewezen ontvangsten - omdat ze onder een uitzonderingsregeling vallen - nauwkeurig en in strikte bewoordingen moeten worden omschreven, maar bovendien dat de aanwijzing van die ontvangsten moet gebeuren, zoal niet met vermelding van de overeenstemmende posten van de middelenbegroting, dan toch derwijze dat duidelijk kan worden uitgemaakt welke de met die ontvangsten overeenstemmende posten van de middelenbegroting zijn.

Ook wat de uitgaven betreft die op een begrotingsfonds kunnen worden aangerekend, is een analoge nauwkeurige omschrijving vereist : het meervermelde artikel 45 bepaalt immers dat de organieke regeling waarbij het begrotingsfonds wordt opgericht "het voorwerp vaststelt" van die uitgaven.

De conclusie uit het vorenstaande blijkt dan ook te moeten zijn dat, om het door de stellers van het ontwerp beoogde doel te bereiken - de affectatie van bepaalde ontvangsten aan bepaalde uitgaven -, bij "**organiek**" decreet

---

(1) Vergelijk met de Franse tekst **van** paragraaf 2 : "les crédits afférents **aux** fonds budgétaires varient en fonction des recettes imputées aux postes correspondants du budget des Voies et Moyens".

een begrotingsfonds moet worden opgericht en dat in die decretale regeling met de vereiste precisie de ontvangsten en **de** uitgaven van dat fonds moeten worden omschreven.

De ontworpen bepaling behoort derhalve grondig te worden omgewerkt.

Artikel 2.

1. Dit artikel strekt ertoe, met betrekking tot de **"E.O.G.F.L.-ontvangsten"** (1), een gelijkaardige afwijking van het niet-affectatiebeginsel in te voeren als die waarin artikel 1 van het ontwerp beoogt te voorzien, wat de ontvangsten op de subrekening "Rollend Fonds - courante verrichtingen" **van** de **GIMV** betreft.

Er kan derhalve in hoofddorde worden verwezen naar de opmerking die daaromtrent bij artikel 1 werd gemaakt.

2. Voor zover in de vast te stellen **"organieke"** regeling moet worden verwezen naar de richtlijn 72/161/EEG (niet : E.E.G.-richtlijn 161/-72), dient, in subsidiaire orde, te worden opgemerkt dat die richtlijn met haar volledig opschrift moet worden vermeld en dat de woorden "en **latere verordeningen**" - in de mate dat daarmee bedoeld wordt

---

(1) Lees : '@ontvangsten van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw?

op de wijzigingen welke in die richtlijn zijn aangebracht - moeten worden weggelaten.

Men schrijve dus : **"... kosten in landbouwscholing** als bedoeld (niet : zoals voorzien) in de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 april 1972 betreffende de sociaal-economische voorlichting en de scholing van de personen die in de landbouw werkzaam zijn **(72/161/EEG) . . ."**.

Artikel 3.

Dit artikel strekt ertoe de tweede volzin (1) op te heffen van artikel 3, § 1, van het decreet van **14** juli 1993 (niet : 7 juli 1993)'tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning.

Het artikel kan dan ook eenvoudiger en duidelijker als volgt worden geredigeerd :

"Art. 3. In artikel 3, § 1, van het decreet van 14 juii 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning wordt de tweede volzin opgeheven?

---

(1) Niet : "(de bepaling) in fine (van dat artikel 3, § 1) . . . **waarbij de grindheffingen in de middelenbegroting van het Vlaamse Gewest onder** artikel 06.22.03 worden ingeschreven?

HOOFDSTUK II. - Milieu en Investeringsfonds.

Afdeling 1. - Afvalwaterheffing.

Artikel 4.

1 . Artikel 4 van het ontwerp beoogt een aantal paragrafen toe te voegen aan artikel 35quinquies decies' van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Genoemd artikel 35quinquies **decies** bepaalt thans in zijn paragraaf 1 dat de persoon op wiens naam de heffing op de waterverontreiniging is ingekohierd, tegen' deze heffing, evenals tegen de eventueel opgelegde administratieve, geldboete, een bezwaarschrift kan indienen bij de ambtenaar van de Vlaamse Milieumaatschappij, daartoe aangewezen door de Vlaamse regering. In het bezwaarschrift kan tevens om uitstel of spreiding van betaling van de heffing en vrijstelling 'of vermindering van de eventueel . opgelegde administratieve geldboete worden verzocht.

De bepalingen welke artikel 4 van het ontwerp 'beoogt toe te voegen aan artikel **35quinquies** decies, houden inzonderheid in dat tegen de beslissing van de ambtenaar van de Maatschappij een voorziening ingesteld kan worden bij het hof van beroep van het gebied waarin de zetel van de Maatschappij gevestigd is, en dat tegen het arrest van het hof van beroep een voorziening in cassatie ingesteld kan worden bij het Hof van Cassatie. Bovendien bevat artikel 4

allerlei bepalingen in verband met de rechtspleging voor het hof van beroep respectievelijk het Hof van Cassatie.

2. Alvorens op de bepalingen van het ontwerp in te gaan, lijkt het nuttig eraan te herinneren dat de in de wet van 26 maart 1971 bedoelde heffingen als belastingen beschouwd moeten worden. Artikel 2 van de **wet van 23 januari 1989** betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid rekent belastingen **op** onder meer de materie water trouwens tot de aan de Gewesten voorbehouden belastingen.

Het in artikel. **35quinquies decies** bedoelde bezwaar bij een ambtenaar van de Vlaamse Milieumaatschappij dient verder beschouwd te worden als een administratief beroep. In dit opzicht stemt dat bezwaar niet overeen **met** het beroep dat, inzake inkomstenbelastingen, openstaat bij de directeur der belastingen (artikelen 366 en volgende van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992) : de directeur doet immers uitspraak als rechterlijke instantie.

3. Zoals uit de memorie van toelichting bij het voorgelegde ontwerp blijkt, is het thans voor de **bezwaar-**indieners niet duidelijk bij welk rechtscollege een beroep tegen de beslissing van de ambtenaar van de Maatschappij ingesteld kan worden. Nu ook bij de afdeling administratie van de Raad van State zulke beroepen aanhangig gemaakt zijn, en die afdeling zich dus over haar bevoegdheid zal moeten

uitspreken,' **acht de afdeling** wetgeving het **niet gepast** om zich in de kwestie van de bevoegde **rechter** te mengen.

In het kader van dit advies **is het voldoende vast** te stellen dat uit artikel 146 van de Grondwet **volgt dat de** regeling van jurisdictionele beroepen tegen handelingen van bestuurlijke overheden een 'aan **de federale wetgever voorbe-**houden materie is. Met toepassing **van artikel 10 van de** bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gelezen in samenhang met artikel 19, § 1, eerste **lid, van die wet,** kunnen decreten bepalingen met betrekking tot een zodanige materie bevatten, "**voor** zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van (de) bevoegdheid (van de Raden)? Volgens het Arbitragehof **is een beroep op artikel 10 slechts toelaatbaar onder de** dubbele **voorwaarde** dat de aan de 'federale wetgever voorbe-**houden** aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de weerslag op de voorbehouden aangelegenheid slechts marginaal is (zie onder meer de arresten nr. **7/85** van 20 december 1985: nr. **66/88** van 30 juni 1988; en nr. **67/88** van 9 november 1988).

Opdat de Vlaamse Raad bevoegd zou zijn om artikel 4 van het ontwerp aan te nemen,. dient dus voldaan te zijn aan het noodzakelijkheidsvereiste als bedoeld **in artikel 10 van** de bijzondere wet.

4. De ontworpen bepaling voert in de **eerste** plaats een verjaringstermijn in voor het instellen van het beroep (artikel 35quinquies **decies, § 3,** vierde lid). Er **kan**

geredelijk aangenomen worden dat'een behoorlijke uitoefening van het beleid inzake de heffingen op de waterverontreiniging vereist dat een zodanige termijn bepaald wordt.

Vanzelfsprekend is eveneens vereist dat bepaald **wordt** bij welke rechterlijke instantie dat beroep ingesteld kan worden. Het ongewijzigde artikel 35quinquies decies, **§ 2**, van de wet van 26 maart 1971 bepaalt trouwens dat de beslissing van de ambtenaar van de Maatschappij de **wijze** moet vermelden **waarop** tegen die beslissing in rechte opgekomen kan worden : die vermelding dient in de eerste plaats de bevoegde rechter aan te wijzen. Het ontwerp van decreet bepaalt thans uitdrukkelijk dat het hof van beroep bevoegd is (artikel 35quinquies decies, **§ 3**, eerste lid).

In zoverre reeds uit de toepassing van het federaal recht met zekerheid afgeleid kan worden binnen welke termijn en bij welke rechter het beroep ingesteld kan worden, is het twijfelachtig of de Vlaamse Raad uit artikel 10 van de bijzondere wet de bevoegdheid zou putten om van die regeling af te wijken. **Met** betrekking tot de voorliggende bepaling is het echter juist kenmerkend, blijkens de tot dusver ingediende beroepen, dat die zekerheid er niet is.

De Raad van State meent zich te moeten aansluiten bij de opvatting van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, volgens welke een toestand van rechtsonzekerheid, onder meer in verband met de berekening van de termijn voor het instellen van een beroep, de effectiviteit van het recht van toegang tot de rechter kan aantasten (E.H.R.M., 16 december' 1992, de Geouffre de la Pradelle, "Publ. **Cour**,

reeks A, vol. **253-B**, pp. 42-43, §§ 33-35). Uit ditgegeven kan wellicht afgeleid worden, onder voorbehoud van een andersluidende beoordeling van het Arbitragehof, dat de decreetgever gerechtigd **is** te oordelen dat het noodzakelijk is, voor een behoorlijke uitoefening van het beleid van het Gewest op het betrokken domein, om de verjaringstermijn te bepalen en de materieel bevoegde rechter aan te wijzen.

5. Het ontwerp gaat echter verder.

Het bepaalt dat de bevoegde rechter die is van het gebied (lees : rechtsgebied) waarin de zetel van de Maatschappij gevestigd is (artikel 35quinquies decies, § 3, eerste lid) (1). Nochtans bevat artikel 632 van het Gerechtelijk Wetboek een uitdrukkelijke bepaling in verband met de territoriale bevoegdheid inzake belastingen. Het is de Raad van State niet duidelijk waarom het "**noodzakelijk**" zou zijn om van die laatste bepaling af te wijken.

Verder bevatten de ontworpen paragrafen 3 tot 6 van **artikel 35quinquies** decies een ganse reeks bepalingen van procedurerecht. De meeste van die bepalingen wijken af van de procedure van gemeen recht, zoals die onder meer voor de hoven van beroep van toepassing is (zie aldus, onder meer, de bepalingen in verband met de gedinginleidende akte, het mandaat "ad litem", de neerlegging van het administratief dossier, de termijn voor de neerlegging van nieuwe stukken,

---

(1) Uit de combinatie van de bepalingen in verband met de materiële bevoegdheid en de territoriale bevoegdheid volgt dat het gaat om het Hof van Beroep te Gent.

de indiening van een wederantwoord, de gevolgen van het verstek). De ontworpen paragraaf 7 van artikel **35quinquies decies** bevat ook bepalingen met betrekking tot de cassatieprocedure, die eveneens afwijken van het gemeen recht.

Het is de Raad 'van State in het geheel niet duidelijk waarom het "noodzakelijk" zou zijn om af te wijken van de regeling die, volgens de federale wet, in beginsel van toepassing is op de rechtspleging voor het hof van beroep en het Hof van Cassatie. Naar het **oordeel** van de Raad volstaat het niet ter zake aan te voeren dat de in het ontwerp beschreven regeling die is welke, in verband **met** de beroepen tegen een beslissing van de directeur der belastingen, voorgeschreven is bij de artikelen 377 **tot** 391 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992. Die regeling is immers, volgens **de federale wetgever, beschouwd als** een uitzonderlijke regeling, die niet eens gemeen is voor alle procedures inzake (federaal) belastingsrecht.

Door de territoriale bevoegdheid en de regels van rechtspleging te bepalen, lijkt de Vlaamse Raad zich te begeven op het terrein van het gerechtelijk beleid. Het staat echter aan de federale wetgever om te bepalen welke instantie het **best** geschikt is om, met toepassing van door de wetgever uitgewerkte procedureregels, geschillen te beslechten. Als niet aangetoond kan worden dat het voor de uitoefening van het beleid inzake de heffingen **"noodzakelijk"** is dat de Vlaamse Raad op dit punt eigen regels aanneemt, dient tot de onbevoegdheid van de decreetgever besloten te worden.

6. Ten slotte bevat het ontworpen artikel 35quinquies decies, § 3, derde lid, een bepaling in verband met de taal van de gedinginleidende akte. De regeling van het taalgebruik in gerechtszaken is evenwel, volgens artikel 30 van de Grondwet, eveneens een aan de federale wetgever voorbehouden materie.

De Raad van State ziet in het geheel niet de noodzaak voor de decreetgever om, op het in artikel 4 van het ontwerp bestreken terrein, in een afzonderlijke regeling te voorzien. De Vlaamse Raad lijkt dus niet bevoegd te zijn om de desbetreffende bepaling aan te nemen.

7. Indien, overeenkomstig devorenstaande opmerkingen, in artikel 4 nog enkel de termijn voor het instellen van het beroep en de bevoegdheid "**ratione** materiae" van de rechterlijke instantie geregeld zouden worden, zou de in het ontwerp bepaalde termijn van veertig dagen (artikel 35quinquies decies, § 3, derde lid) vervangen kunnen worden door een in maanden uitgedrukte termijn. Zulke termijn leidt tot minder vergissingen bij de berekening ervan: bovendien is een termijn van veertig dagen buiten het Wetboek van de Inkomstenbelastingen ongebruikelijk.

8. Om de reden uiteengezet bij artikel 5 van het ontwerp (opmerking 3), dienen de artikelen 4 en 5 onderling van plaats te wisselen.

Men redigere de inleidende zin van het onderhavige artikel dan ook als volgt :

"Art. (5). Artikel 35quinquies **decies** van dezelfde wet, ingevoegd bij decreet van 25 juni 1992, wordt aangevuld met de volgende paragrafen :".

Artikel 5.

1. De inleidende zin van dit artikel luidt als volgt :

"Artikel 40 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 dient als volgt gelezen te worden : . . .".

Uit de woorden "**dient** als volgt gelezen te **worden**" zou kunnen worden afgeleid dat de ontworpen bepaling ertoe strekt een authentieke interpretatie te geven aan de - per hypothese onduidelijke - bepalingen van artikel 40 van het decreet van 22 december 1993. Zoals blijkt uit de memorie van toelichting, is artikel 5 van het ontwerp echter geenszins opgevat als een interpretatieve bepaling, maar strekt het ertoe een bepaling toe te voegen aan het door het voornoemde artikel 40 gewijzigde artikel 35septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en aldus een vergissing te herstellen die in het decreet van 22 december 1993. werd begaan.

2. Aangezien, zoals hiervoren werd uiteengezet, bedoeld wordt artikel 35septies van de wet van 26 maart 1971 aan te vullen, dient artikel 5 te worden geredigeerd als een bepaling tot wijziging van dat artikel 35septies, en' niet als een wijziging van artikel 40 van het decreet van 22 december 1993, dat immers geen autonome bepaling is **doch** een bepaling tot wijziging van het meergenoemde artikel 35septies.

3. Bij wijziging van verscheidene artikelen van een regeling, dienen de wijzigingsbepalingen in de wijzigende regeling te worden opgenomen **met** inachtneming van de volgorde waarin de te wijzigen artikelen zijn opgenomen in de bestaande tekst. Aangezien artikel 5 van het ontwerp de wijziging beoogt van artikel 35septies van de wet van 26 maart 1971 en artikel 4 van het ontwerp ertoe strekt artikel 35quinquies decies van die wet te wijzigen, moeten de artikelen 4 en 5 onderling van plaats wisselen.

4. Rekening houdend met de voorgaande opmerkingen, stelle men artikel 5 als volgt :

"Art. (4). In artikel 35septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992 en 22 december 1993, wordt de zinsnede <<a : deze term is gelijk aan 0,825 voor het heffingsjaar 1992 en 1993>> vervangen door de zinsnede <<a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993 en 1994>>".

Artikel 6.

Dit artikel strekt ertoe de bijlage bij het voornoemde decreet van 22 december 1993 te wijzigen-

Zoals de Raad van State heeft opgemerkt in zijn advies L. 22.820/1/8 van 12 en 14 oktober 1993 over het voorontwerp dat het decreet van 22 december 1993 geworden is, ~~mist~~ die bijlage het **algemeen** normatieve karakter dat vereist is opdat de afdeling wetgeving ervan kennis kan nemen.

Dezelfde opmerking geldt uiteraard voor de wijziging van die bijlage.

Afdeling 2. - MINA-fonds.

Artikel 7 van het ontwerp - het enige artikel dat in afdeling 2 van hoofdstuk II is opgenomen - strekt ertoe het bosdecreet van 13 juni 1990 te wijzigen in die zin dat voortaan "tijdelijke aanplantingen met houtachtige gewassen in uitvoering van de verordeningen van de Europese Gemeenschap voor wat betreft het uit produktie nemen van **bouwland**" onder de toepassing van het bosdecreet vallen en inzonderheid onder de subsidiëringsregeling vervat in artikel 87, eerste lid, van dat decreet.

Volgens de gemachtigde van de Vlaamse regering wordt als opschrift voor afdeling 2 **"MINA-fonds"** gebruikt, omdat de financiering van de subsidiëringsregeling op basis

van de kredieten van het MINA-fonds zal gebeuren. Het verdient evenwel aanbeveling aan die afdeling'een opschrift te geven dat duidelijker verwijst **naar** de inhoud van de erin opgenomen bepaling.

Afdelins 3. - Investerinssfonds.

Artikelen 8 en 9.

1. Om de reden uiteengezet in de opmerking 3 bij artikel 5 van het ontwerp, dienen de artikelen 8 en 9 onderling van plaats te wisselen.

Bovendien moet de bepaling van paragraaf 2 **van** artikel 9, die een autonome bepaling is, in een afzonderlijk artikel worden opgenomen.

2. **Voorgesteld wordt de** ontworpen bepalingen als volgt te redigeren :

"Art. ____. In artikel 2 van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het **Investeringsfonds** ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1" het derde lid wordt met ingang van 1 januari 1994 vervangen door het volgende lid :

"De referentiedotatie bedraagt 4.636 miljoen frank?

2" in het vierde lid wordt de omschrijving van het element 1 vervangen **door** de volgende tekst :

"het referentiecijfer . . . (voorts zoals in het ontwerp) . . .".

Art. 9. In artikel 11, § 4, van hetzelfde decreet worden de volgende 'wijzigingen aangebracht :

1" in het eerste lid wordt de vermelding "en 1993" vervangen door ", 1993 en 1994";

2" in het tweede lid wordt het jaartal "1994" vervangen door "**1995**".

Art. 10. In afwijking van artikel 2, vierde lid, van hetzelfde decreet wordt de dotatie voor het jaar 1994 verminderd met 396,7 miljoen **frank**".

HOOFDSTUK III. - Vlaams Infrastructuurfonds.

Artikel 10.

Men redigere dit artikel als volgt :

"Art. ..... Artikel 58, 1, **6°**, van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 wordt vervangen door de volgende bepaling :

<<6° de bijstand van de Europese Gemeenschappen betreffende de door de Vlaamse Gemeenschap gedane uitgaven in verband met openbare 'werken en vervoer, met inbegrip van de studies **daaromtrent**;>>".

HOOFDSTUK IV. - Cultuur. .

Artikel 11.

Dit artikel kan eenvoudiger - en duidelijker - als volgt gesteld worden :

"Art. .... In artikel 74 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 wordt het cijfer <<213.700.000>> vervangen door het cijfer <<211.500.000>>".

HOOFDSTUK V. - Monumenten en landschappen.

Afdelings 1. - Stichting Vlaams Erfgoed v.z.w.

Artikel 12.

1. Dit artikel strekt ertoe, eensdeels, de Vlaamse regering te machtigen om toe te treden tot de Stichting

Vlaams Erfgoed V.Z.W. (paragraaf 1), welke V.Z.W. luidens paragraaf 3 de valorisatie van het roerend en onroerend erfgoed alsmede van de landschappen tot doel heeft en, anderdeels, de **"goedkeuring"** van de statuten van die V.Z.W. waartoe de Vlaamse regering op 23 maart 1994 heeft besloten te bekrachtigen **"voor wat de verplichtingen betreft van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van de (voornoemde) v.z.w."** (paragraaf 2).

Luidens paragraaf 4 omvat de financiële tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap in de werking van de V.Z.W. een jaarlijkse subsidie die "ad nominatim" in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt opgenomen.

Blijkens de memorie van toelichting zal het bedrag van 15 miljoen frank dat in de uitgavenbegroting 1994 is ingeschreven op de basisallocatie 33.05 voor de oprichting van een Vlaamse **"national trust"**, worden bestemd voor die subsidie aan de V.Z.W.

2. Uit de zoëven vermelde passus van de memorie van toelichting blijkt dat de ontworpen regeling erop neerkomt dat overheidstaken, waarvan het de bedoeling was ze toe te vertrouwen aan een door het Vlaamse Gewest op te richten openbare instelling (de Vlaamse **"national trust"**), zullen worden opgedragen aan een privaatrechtelijke vereniging zonder winstoogmerk waartoe de Vlaamse regering (het Vlaamse Gewest ?) zal toetreden.

Ondermeesterin zijn advies L. 22.929/8 van 23 november 1993 over een voorontwerp van decreet "betreffende de erkenning en subsidiëring van de vereniging zonder winstgevend doel "Algemene dienst voor Jeugdtoerisme" en betreffende de overdracht van het beheer en de exploitatie van jeugdinfrastructuren aan die vereniging" (St. Vl. R., 478 (1993-1994) - nr. 1, p. 35 en volgende), heeft de Raad van State gewezen op de bezwaren die het procédé van het **afschuiven** van overheidstaken naar een privaatrechtelijke vereniging waarvan de overheid deel uitmaakt, doet rijzen. De in dat advies gemaakte opmerkingen gelden mutatis mutandis ook voor de onderhavige regeling, inzonderheid wat betreft het ontbreken van een sluitend administratief toezicht van de Vlaamse regering (1) en van een rechtstreekse parlementaire controle door de Vlaamse Raad' op de wijze waarop de v.z.w. de haar toevertrouwde overheidstaak uitoefent.

-
- (1) Blijkens de ontwerp-statuten van de V.Z.W. die aan de Raad van State werden meegedeeld, wordt het toezicht op de vereniging uitgeoefend door twee commissarissen die door de Algemene Vergadering worden aangesteld op de voordracht van **respectievelijk** de Vlaamse minister die bevoegd is voor monumenten en landschappen en de Vlaamse minister die bevoegd is voor de financiën van het Vlaamse Gewest. Hoewel die commissarissen bij de voornoemde ministers verslag dienen uitte brengen over hun toezicht, is niet voorzien in enige mogelijkheid voor die ministers om beslissingen van de vereniging te Vernietigen of te schorsen wanneer ze de wet schenden of het algemeen belang schaden.

3. De ontworpen regeling geeft verder nog aanleiding tot de volgende opmerkingen, die in louter subsidiaire orde worden gemaakt.

3.1. Uit de aan de Raad van State overgelegde ontwerpstatuten van de **v.z.w.** Stichting Vlaams Erfgoed blijkt dat verscheidene hoge ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap oprichters-werkende leden van de vereniging (zullen) zijn. Artikel 6 van de ontwerpstatuten bepaalt dat "de vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest . . . zowel in de Algemene Vergadering als in de Raad van Beheer over de helft plus één van de stemmen (beschikken)" en dat "als vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest worden beschouwd ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap of van organismen van openbaar nut onder toezicht van de Vlaamse Gemeenschap".

Het is niet duidelijk hoe, rekening houdend met die gegevens, de in paragraaf 1 van artikel 12 bedoelde machtiging aan de Vlaamse regering om (namens het Vlaamse Gewest) tot de V.Z.W. toe te treden, moet worden begrepen. De vraag rijst meer bepaald of de toetreding van het Vlaamse Gewest tot de vereniging zal meebrengen dat andere ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dan de ambtenaren-oprichters van de vereniging als vertegenwoordigers van het Gewest zullen worden aangewezen, dan wel of die toetreding erop neerkomt dat de bedoelde ambtenaren-oprichters niet in eigen naam, doch als vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest optreden.

3.2. Het is evenmin duidelijk welke de precieze draagwijdte is van de in paragraaf 2 van artikel 12 bedoelde **"goedkeuring"** van de statuten van de **v.z.w.** waartoe de Vlaamse regering op 23 maart 1994 zou hebben besloten, noch

van de "bekrachtiging" van die goedkeuring **"voor** wat de verplichtingen betreft van de Vlaamse Gemeenschap (bedoeld wordt allicht : van het Vlaamse Gewest) . . . .

Voor zover met de bepaling van paragraaf 2 niets anders is bedoeld dan het verlenen van de instemming van de decreetgever met de toetreding tot de V.Z.W. waartoe de Vlaamse regering heeft besloten, en met het toekennen van de subsidie, dupliceert die bepaling blijkbaar de paragrafen 1 en 4 van artikel 12 en is ze overbodig.

3.3. Aangezien "de monumenten en de landschappen", overeenkomstig artikel 6, § 1, 1, 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, een aan de Gewesten toegewezen aan gelegenheid vormen, dienen in paragraaf 4 telkens de woorden "de Vlaamse Gemeenschap" te worden vervangen door "het Vlaamse Gewest?

Afdelina 2. - Bescherming landschappen.

. Artikel 13.

1. Zoals blijkt uit de memorie van toelichting strekt dit artikel ertoe - voorlopig (1) - een decretale grondslag te bieden voor het verlenen van subsidies voor onderhoudswerken in beschermde landschappen.

---

(1) "... in afwachting dat het nieuwe ontwerp van decreet dat de landschapszorg in haar geheel regelt door de Vlaamse Raad wordt goedgekeurd?

Daartoe wordt, luidens de inleidende zin, in de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen "een artikel 26 toegevoegd?

2 . Vanuit formeel wetgevingstechnisch oogpunt dienen bij de ontworpen bepaling twee opmerkingen te worden gemaakt.

2.1. De voornoemde wet van 7 augustus 1931 bevat reeds een artikel 26 dat met name voorziet in de opheffing van artikel 76, § 8, van het decreet van 30 maart 1836.

2.2. In plaats van de ontworpen regeling op te nemen in hoofdstuk III (Algemene bepalingen) van de wet van 7 augustus 1931, verdient het de voorkeur ze in te voegen in afdeling II (De landschappen) van hoofdstuk 1 (Onroerende goederen), bijvoorbeeld in een nieuw artikel 6bis.

3. Luidens het tweede lid van de ontworpen bepaling wordt het bepalen van de voorwaarden en de procedure voor de toekenning en uitbetaling van deze premies aan de Vlaamse regering opgedragen.

Om verenigbaar te zijn met de beginselen inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de Gewestwetgever en de -regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), behoren de essentiële elementen van de ontworpen regeling, zoals bijvoorbeeld het (maximum)percentage van de

subsidie, zoveel mogelijk in het decreet zelf te worden opgenomen.

HOOFDSTUK VI. - Tewerkstelling.

Artikel 14.

1. Men redigere de inleidende zin als volgt :

"Art. ..... Artikel 21 van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, **wordt** vervangen door de volgende bepaling :

«...».

2. Men schrappe in het eerste lid van het ontworpen artikel 21 het woord "zullen".

3. Voorgesteld wordt het tweede lid duidelijkheids- halve als volgt te redigeren :

"Om een bepaalde functie te kunnen uitoefenen moet de werknemer, op het ogenblik van zijn inschrijving **als** werkzoekende, in het bezit zijn van het diploma, **getuig-**schrift of brevet dat vereist is voor een benoeming in die functie?

HOOFDSTUK VII. - Financiën en bearoting.

Artikel 15.

1. Dit artikel strekt ertoe, bij algemene maatregel, wijzigingen aan te brengen in alle organieke regelingen waarbij, lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, aan. natuurlijke of rechtspersonen (zowel privaatrechtelijke als publiekrechtelijke) "**middelen**" (subsidies, dotaties, enz.) worden toegekend waarvan het bedrag is gekoppeld aan de index van de consumptieprijzen. De beoogde wijziging bestaat hierin **dat, met** ingang van 1 **januari 1994**, de aanpassing aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen wordt vervangen door een koppeling aan de zogenaamde "**gezondheidsindex**".

Wat de middelen betreft die worden toegekend aan het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en aan het Vlaams Gemeentefonds, voorziet het tweede lid van paragraaf 1 in een. uitzondering op de in het eerste lid vastgestelde regel : de dotaties aan die fondsen blijven verder gekoppeld aan het indexcijfer van de consumptieprijzen.

Paragraaf 2 voorziet in een nog verder gaande beperking van de indexering, wat de "**werkingsmiddelen**" betreft (volgens de aan de Raad van State verstrekte toelichting moeten als "werkingsmiddelen" worden aangemerkt alle "**middelen**" als bedoeld in paragraaf 1, met uitzondering van die welke bestemd zijn voor de uitkering van lonen) : de aanpassing aan de gezondheidsindex van die werkingsmiddelen wordt in beginsel beperkt tot 75 pct. De Vlaamse regering

wordt gemachtigd om van dat beginsel af te wijken door **"een ander percentage"** te bepalen (dat, volgens de aan de Raad van State verstrekte toelichting, zowel hoger als lager kan liggen 'dan 75 pct.).

2. Volgens de **memorie** van toelichting **"is** (het) niet wenselijk, gezien de verscheidenheid aan reglementering, om elke wettelijke, decretale of reglementaire bepaling dienaangaande aan te passen" en wordt daarom "geopteerd voor een algemene bepaling die een algemeen principe invoert?

'Die opvatting van de stellers van het ontwerp kan geenszins worden bijgetreden : om voor de hand liggende redenen van rechtszekerheid en duidelijkheid en consistentie van regelgeving verdient het immers veruit de voorkeur de inhoudelijke wijzigingen die in de diverse regelingen worden aangebracht ook formeel in die regelingen op te nemen. Bij ontstentenis van dergelijke formele wijzigingen, zullen onvermijdelijk betwistingen ontstaan over het **toepassings-**gebied van de ontworpen regeling.

Dezelfde opmerking geldt voor het bepaalde in paragraaf 3 van het onderhavige artikel, luidens hetwelk **"Alle** wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen die met dit artikel in strijd zijn, worden opgeheven?

3. In subsidiaire orde kunnen bij de ontworpen bepalingen nog de volgende opmerkingen worden gemaakt.

3.1. De redactie van het eerste lid van paragraaf 1 kan als volgt worden verbeterd :

"In alle gevallen waarin aan natuurlijke of rechtspersonen rechtstreeks of onrechtstreeks lastens de algemene uitgavenbegroting 'middelen worden toegekend en waarin, door de toepasselijke wettelijke, decretale of reglementaire regelingen wordt voorzien in een koppeling van het bedrag van die middelen aan de index van de consumptieprijzen, wordt die koppeling berekend en toegepast overeenkomstig **artikel 2** van ... (voorts zoals in het ontwerp) ...".

3.2. Het ware logischer de bepalingen die zijn opgenomen in het tweede lid van paragraaf 1 en in paragraaf 2 onderling van plaats te doen wisselen. De uitzonderingsregeling opgenomen in het tweede lid van paragraaf 1 moet immers logischerwijze ook gelden voor de indexeringsbeperking waarin paragraaf 2 voorziet.

3.3.1. In de bepaling van paragraaf 2 - die het tweede lid van paragraaf 1 wordt - schrijve men :

"In afwijking van het eerste lid, wordt bovendien de aanpassing aan het in het eerste lid bedoelde prijsindexcijfer beperkt tot 75 **pct.** wat de werkingsmiddelen betreft ...".

3.3.2. Wat de in diezelfde bepaling aan de Vlaamse regering toegekende bevoegdheid betreft om af te wijken van het toe te passen indexeringspercentage, moet het gebruike-

lijke voorbehoud worden gemaakt dat, op gevaar af de decretale regeling uit te hollen, in het decreet zelf nauwkeurig de grenzen van de aldus verleende bevoegdheid tot afwijking dienen te worden bepaald.

3.4. In de bepaling van het tweede lid van paragraaf 1 - die paragraaf 2 wordt - schrijve men :

"Het bepaalde in paragraaf 1 is nietvantoepassing op de dotaties toegekend aan het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, opgericht bij decreet van 31 juli 1990 (niet : 31 juni) tot . . . (voorts zoals in het ontwerp) . . .".

3.5. . Overeenkomstig de voorschriften van de formele legistiek redigere men de bepaling van paragraaf 4 als volgt :

"Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1994".

Artikel 16.

Dit artikel strekt ertoe de Vlaamse regering te machtigen om namens de Vlaamse Gemeenschap toe te treden tot een nog op te richten V.Z.W. "**Egalisatiefonds** voor de **responsabiliseringsbijdrage**", welke vereniging ermee zou worden belast de verplichtingen uit te voeren die door een nog goed te keuren bijzondere wet tot instelling van de responsabiliseringsbijdrage ten laste van sommige werkgevers

van de openbare sector zullen worden opgelegd aan de Vlaamse Gemeenschap.

Wat het opdragen van de bedoelde overheidstaak aan een privaatrechtelijke vereniging betreft, wordt verwezen naar de opmerking 2 die **hiervoren** bij artikel 12 is gemaakt.

Er moet overigens worden opgemerkt dat in de memorie. van toelichting geen enkele verantwoording wordt gegeven voor de ontworpen regeling.

De bezwaren die in de vorenbedoelde opmerking tegen de voorgenomen werkwijze worden aangevoerd, gelden des te meer voor de onderhavige bepaling daar de statuten van de op te richten vereniging - waarin het maatschappelijk doel van de vereniging, de lijst van de leden, de bevoegdheden van de beheerders, enz. moeten worden bepaald - nog niet zijn opgesteld en de Vlaamse Raad er derhalve geen kennis kan van nemen. Aan de Vlaamse regering zou aldus een quasi onbeperkte machtiging worden gegeven.

Artikel 17.

Artikel 95 van het decreet van 22 december 1993, van welke bepaling dit artikel de opheffing beoogt, is geen autonome bepaling, doch een bepaling tot wijziging van artikel 3, tweede lid, van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn.

Men redigere dit artikel dan ook als volgt :

"Art. ..... Artikel 3, tweede lid, van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van een Bijzonder Fonds **voor** Maatschappelijk Welzijn, vervangen bij decreet van 22 december 1993, wordt opgeheven".

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	A. ALLEN,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. J. BAERT, B. SEUTIN en W. VAN VAERENBERGH, auditeurs. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. G. DEBERSAQUES, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,

BESLIST :

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin het volgende ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994 in te dienen bij de Vlaamse Raad.

HOOFDSTUK 1

Economie

Artikel 1

§ 1. Er wordt een Fonds opgericht voor de aanwending van de courante ontvangsten gestort op het Rollend Fonds van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen.

§ 2. Aan het Fonds voor de aanwending van de courante ontvangsten gestort op het Rollend Fonds van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen worden toegevoegd alle ontvangsten die geboekt worden op de subrekening courante ontvangsten van het Rollend Fonds van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen, opgericht bij koninklijk besluit van 16 november 1979 en latere wijzigingen – artikel 5, § 3 – derde opdracht.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de aanwending van de courante ontvangsten gestort op het Rollend Fonds van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen dienen aangewend te worden voor het uitvoeren van courante uitgaven door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen in naam van en voor rekening van het Vlaamse Gewest.

Artikel 2

§ 1. Er wordt een Fonds voor de landbouwworming opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de landbouwworming worden toegewezen alle ontvangsten van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw ingevolge de deelname door de Europese Unie aan kosten in landbouwscholing, als bedoeld in de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 april 1972 betreffende de sociaal-economische voorlichting en de scholing van de personen die in de landbouw werkzaam zijn (72/161/EEG).

§ 3. De middelen van het Fonds voor de landbouwworming dienen rechtstreeks bij te dragen tot al wat dienen kan bij het landbouwwormingsbeleid.

Artikel 3

In artikel 3, § 1 van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning wordt de tweede volzin opgeheven.

HOOFDSTUK II

Milieu en investeringsfonds

AFDELING 1

Afvalwaterheffing

Artikel 4

In artikel 35septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992 en 22 december 1993, wordt de zinsnede „a : deze term is gelijk aan 0,825 voor het heffingsjaar 1992 en 1993” vervangen door de zinsnede „a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993 en 1994”.

Artikel 5

In art. 35 quinquies decies van het hoofdstuk III bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij decreet van 21.12.1990, zoals gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992 en 22 december 1993 worden de § 3 t.e.m. § 4 ingevoegd, die als volgt luiden :

§ 3. De persoon die een bezwaarschrift, zoals bedoeld in art. 35 quinquies decies, indiende, of een advocaat door hem gemachtigd, kan tegen de beslissing genomen door de ambtenaar van de Maatschappij bedoeld in art. 35 quinquies decies § 2 een voorziening indienen bij het Hof van Beroep van het gebied waar het kantoor gelegen is waar de belasting is of moet geïnd worden.

De eiser mag aan het Hof van Beroep bezwaren onderwerpen die noch in het bezwaarschrift werden geformuleerd, noch ambtshalve door de directeur of door de door hem gedelegeerde ambtenaar werden onderzocht, voor zover zij een overtreding van de wet of een schending van de op straf van nietigheid voorgeschreven procedurevormen aanvoeren.

De voorziening wordt ingesteld bij verzoekschrift dat ter Griffie van het Hof van Beroep wordt afgegeven en bij gerechtsdeurwaardersexploit wordt betekend aan de ambtenaar van de Maatschappij bedoeld in art. 35quinquies decies § 2.

Het verzoekschrift en het origineel van de betekening moeten, op straffe van verval, binnen een termijn van veertig dagen, te rekenen van de kennisgeving van de beslissing van de ambtenaar van de Maatschappij, bedoeld in art. 35quinquies decies § 1 aan de belastingsplichtige, ter Griffie van het Hof worden neergelegd.

Onmiddellijk na ontvangst van de betekening van het beroep legt de gemachtigde ambtenaar van de Maatschappij een eensluidend verklaarde uitgifte van de bestreden beslissing, alsmede alle stukken met betrekking tot de betwisting, ter Griffie van het Hof van Beroep neer.

De neerlegging wordt dezelfde dag door de ambtenaar van de Maatschappij bij ter post aangetekende brief aan de eiser ter kennis gebracht.

§ 4. De eiser die gebruik wenst te maken van nieuwe stukken is gehouden deze geïnventariseerd neer te leggen ter Griffie van het Hof, binnen de zestig dagen na neerlegging van de uitgifte en van de stukken bedoeld in § 3 lid 5 door de gemachtigde ambtenaar van de Maatschappij.

De in § 3 lid 2 bedoelde nieuwe bezwaren mogen worden geformuleerd ofwel in de voorziening, ofwel in een geschrift dat aan de Griffie van het Hof van Beroep wordt afgegeven en dit op straf van verval binnen de termijn gesteld in lid 1 van huidige paragraaf. De gemachtigde ambtenaar van de Maatschappij heeft het recht ter Griffie van het Hof inzage te doen nemen van het dossier en van de nieuwe stukken gedurende dertig dagen volgend op de in lid 1 en 2 van huidige paragraaf toegestane termijnen.

Hij moet binnen dezelfde termijn van dertig dagen de memories, stukken en bescheiden welke hij als antwoord meent te moeten voordragen, ter Griffie afgeven.

De eiser kan er inzage van nemen.

De eiser kan enkel mits machtiging van het Hof wederverantwoorden door neerlegging van stukken en bescheiden. Wanneer hij om die machtiging verzoekt, omschrijft hij de stukken en bescheiden welke hij nog van zin is in het debat te gebruiken.

§ 5. De neerlegging van het verzoekschrift en van het origineel van de betekening, alsook de afgiften en neerlegging van documenten bedoeld in § 4 mogen bij ter post aangetekende brief worden gedaan.

§ 6. Indien bij het oproepen van een zaak, een van de partijen verstek laat gaan niettegenstaande de Griffie bij een ter post aangetekende brief een oproeping heeft gezonden aan de in het beroep opgegeven woonplaats, wordt er uitspraak gedaan op de conclusie van de andere partij.

Het arrest wordt in elk geval geacht op tegenspraak **gewezen** te zijn.

§ 7. Tegen een arrest van het Hof van Beroep staat een voorziening in cassatie open.

De voorziening geschiedt door een verzoekschrift gericht aan het Hof van Cassatie dat op straffe van nietigheid een bondige uiteenzetting van de middelen en de aanduiding van de geschonden wetten bevat.

Het verzoekschrift, dat vooraf aan de verweerder werd betekend, en het exploit van de betekening, worden ter Griffie van het Hof van Beroep afgegeven binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de kennisgeving van het arrest, bij een ter post aangetekende brief door de Griffie aan de in bedoeld arrest opgegeven woonplaats gedaan, een en ander op straffe van verval.

Het verzoekschrift, het exploit van betekening alsmede de stukken die de eiser er eventueel zou aan toegevoegd hebben, het proceduredossier alsmede alle andere met de betwisting verband houdende stukken die ter Griffie liggen van het Hof van Beroep, worden onmiddellijk aan de Griffie van het Hof van Cassatie toegezonden met een eensluitend verklaard afschrift van de ter zake genomen beslissing.

Binnen de veertig dagen te rekenen van de door de Griffier van het Hof van Cassatie aan partijen gedane kennisgeving van de neerlegging van de stukken ter Griffie van het Hof

kan de verweerder er inzage van nemen en op dit Griffie de stukken en memories afgeven welke hij als antwoord meent te moeten voordragen. De eiser kan er inzage van nemen.

De kennisgeving van de neerlegging van de stukken ter Griffie wordt bij ter post aangetekende brief gedaan.

De voorziening wordt berecht, alle arresten worden geacht op tegenspraak te zijn gewezen.

Bij verbreking wordt de zaak naar een ander Hof van Beroep verwezen, zonder andere formaliteit dan de toezending van het dossier naar de Griffie van dit Hof door de Hoofdgriffier van het Hof van Cassatie.”

Artikel 6

De bijlage 1 van hetzelfde decreet wordt als volgt aangepast :

III. Buitendienst Mechelen

toegevoegd wordt :

gemeente	dossier	leningen	facturen	
Antwerpen	RWZI Yskelder Merksem	91.780.887	—	BD ME

geschrapt wordt :

gemeente	dossier	leningen	facturen	
Zemst	RWZI Zemst	2.103.000	—	BD ME
Zemst	Collector Steppeke	2.742.900	—	BD ME

IV. Buitendienst Leuven

geschrapt wordt :

gemeente	dossier	leningen	facturen	
Maaseik	Collector Aldeneik	—	—	BD LE
Maas- mechelen	RWZI Eisden- Vucht	—	—	BD LE

AFDELING 2

Steun aan bebossing en milieuvriendelijke landbouw

Artikel 7

§ 1. Het Vlaams Gewest kan in uitvoering van de EG-verordeningen 2078 en 2080 van 30 juni 1992 subsidies verlenen.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten en de voorwaarden waaronder deze subsidies kunnen worden verleend en in het bijzonder voor EG-verordening 2080 welke bepalingen van het bosdecreet van 13 juni 1990, in afwijking van art. 3 § 3, 7° van dit decreet, van toepassing zijn.

AFDELING 3

Investeringsfonds

Artikel 8

§ 1. In artikel 2 van het decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het derde lid wordt met ingang van 1 januari 1994 vervangen door het volgende lid

„De referentiedotatie vastgesteld op 4.636,0 miljoen frank.” ;

2° in het vierde lid wordt de omschrijving van het element 1 vervangen door de volgende tekst :

„het referentiecijfer op basis van het jaarlijks verbruik van de voornaamste produkten in het bouwbedrijf op de binnenlandse markt, vastgesteld door het Ministerie van Economische Zaken voor de maand juli 1994”

§ 2. Voor 1994 wordt de dotatie aan het Investeringsfonds verminderd met 361,7 miljoen frank.

Artikel 9

§ 1. Het artikel 11, § 4 van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan, wordt als volgt gewijzigd :

— eerste lid : het jaartal „en 1993” wordt „, 1993 en 1994”

— tweede lid : het jaartal 1994 wordt 1995

§ 2. Onverminderd artikel 8 van dit decreet houdt dit artikel geen bijkomende vermindering in van de trekkingsrechten op het Investeringsfonds.

§ 3. In bijlage 1 bij dit decreet wordt een limitatieve lijst toegevoegd met een overzicht van de ontvangen eindafrekeningsdossiers waarvoor een bijkomende subsidie kan worden toegekend.

HOOFDSTUK III

Vlaams Infrastructuurfonds

Artikel 10

Artikel 58, 1, 6°, van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„6° de bijstand van de Europese Gemeenschappen betreffende de door de Vlaamse Gemeenschap gedane uitgaven i.v.m. openbare werken en vervoer,, met inbegrip van de studies daaromtrent ;”

HOOFDSTUK IV

Cultuur

Artikel 11

In artikel 74 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 wordt het cijfer „213.700.000” vervangen door het cijfer „211.500.000”

HOOFDSTUK V

Monumenten en landschappen

AFDELING 1

Stichting Vlaams Erfgoed V.Z.W.

Artikel 12

§ 1. De Vlaamse regering wordt gemachtigd toe te treden tot de Stichting Vlaams Erfgoed V.Z.W.

§ 2. De goedkeuring van de statuten van de Stichting Vlaams Erfgoed V.Z.W. door de Vlaamse regering op 23 maart 1994 wordt bekrachtigd voor wat betreft de verplichtingen van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van de Stichting Vlaams Erfgoed V.Z.W.

§ 3. De Stichting Vlaams Erfgoed V.Z.W. heeft tot doel – onverminderd de opdrachten van de administratie en complementair eraan – de valorisatie van het erfgoed, zowel het roerende, onroerend door bestemming, als het onroerende, alsmede van de landschappen.

§ 4. De financiële tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest in de werking van de Stichting Vlaams Erfgoed V.Z.W. omvat een jaarlijkse subsidie ad nominatim in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap opgenomen.

AFDELING 2

Bescherming Landschappen

Artikel 13

In de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1973 en bij decreet van 14 juli 1993 wordt een artikel 6bis toegevoegd dat luidt als volgt :

„Artikel 6bis

§ 1. Binnen de perken van de begrotingskredieten kan de Vlaamse regering premies toekennen als bijdrage in de kosten voor onderhoudswerken in gerangschikte landschappen.

De bijdrage van het Vlaamse Gewest bedraagt ten hoogste 40 % van de uitgaven voor deze werken.

§ 2. De Vlaamse regering omschrijft de aard van de werken bepaald in § 1 en van de kosten die geheel of gedeeltelijk voor een bijdrage in aanmerking komen, bepaalt de algemene voorwaarden, de samenstelling van het dossier en stelt de procedure voor de toekenning en de uitbetaling van deze premies vast. ”

HOOFDSTUK VI

Tewerkstelling

Artikel 14

Artikel 21 van het Koninklijk Besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector wordt vervangen door de volgende bepaling :

„De werknemer wordt bezoldigd volgens de weddeschalen die door de Vlaamse regering worden bepaald.

Om een functie uit te oefenen moet de werknemer, op het ogenblik van zijn inschrijving als werkzoekende, in bezit zijn van het diploma, getuigschrift of brevet dat vereist is voor een benoeming in die functie.”

HOOFDSTUK VII

Financiën en begroting

Artikel 15

§ 1. In alle gevallen waarin aan natuurlijke of rechtspersonen rechtstreeks of onrechtstreeks **lastens** de algemene **uitga-**venbegroting middelen worden toegekend en waarin door de toepasselijke wettelijke, decretale of reglementaire regelingen wordt voorzien in een koppeling van het bedrag aan de index van de consumptieprijzen wordt de koppeling aan de index van de consumptieprijzen vervangen door de koppeling aan het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen.

Het eerste lid van deze paragraaf is niet van toepassing op het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, opgericht bij het decreet van 31 juni 1990 tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en op het Vlaamse Gemeentefonds opgericht bij het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest.

§ 2. Voor de werkmiddelen toegekend aan natuurlijke en rechtspersonen waarvoor een wettelijke, decretale of reglementaire regeling bestaat, bestemd voor de eigen werking of voor de werking van derden, wordt het prijsindexcijfer voorzien in § 1 van dit artikel beperkt tot 75 % van dit prijsindexcijfer, tenzij een ander percentage bepaald wordt door de Vlaamse regering.

§ 3. Alle wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen die met dit artikel in strijd zijn, worden opgeheven.

§ 4. Dit artikel treedt in werking op 1 januari 1994.

In afwijking van het eerste lid van deze paragraaf treedt dit artikel in werking op 1 januari 1995 voor de **werkingsmid-**delen toegekend aan de BRTN, zoals bepaald in het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, omroep van de Vlaamse Gemeenschap, zoals gewijzigd bij het decreet van 1 juli 1992 en de universitaire instellingen, zoals bepaald in het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten.

Artikel 16

§ 1. De Vlaamse regering wordt gemachtigd toe te treden tot de VZW Egalisatiefonds voor de responsabiliseringsbijdrage.

§ 2. De VZW Egalisatiefonds voor de responsabiliseringsbijdrage heeft tot doel de uitvoering van de verplichtingen uit de Bijzondere Wet van . . . tot instelling van de responsabiliseringsbijdragen ten laste van sommige werkgevers van de openbare sector.

§ 3. Teneinde de op te richten vereniging zonder winstoogmerk in staat te stellen de in § 1 vermelde verplichtingen na te komen, wordt in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een jaarlijkse dotatie ingeschreven.

§ 4. De statuten en de controle-modaliteiten van de vereniging worden aan de Vlaamse Raad meegedeeld.

HOOFDSTUK VIII

Welzijn

Artikel 17

Artikel 3, tweede lid, van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, vervangen bij decreet van 22 december 1993, wordt opgeheven”.

Brussel, 16 mei 1994.

***De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie, KMO,
Wetenschapsbeleid, Energie en
Externe Betrekkingen,***

L. VAN DEN BRANDE

***De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,***

N. DE BATSELIER

***De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden,***

T. KELCHTERMANS

***De Vlaamse minister van Cultuur en
Brusselse Aangelegenheden,***

H. WECKX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

***De Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel
en Staatshervorming,***

J. SAUWENS

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling en
Sociale Aangelegenheden,***

L. DETIEGE

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER

BIJLAGE 1

BIJ HET DECREET VAN . . .

Limitatieve lijst van de gemeenten waarvoor de eindafrekeningen van gesubsidieerde wegeniswerken nog dienen geregeld in 1994

De Panne – Riolerings-, wegen- en renovatiewerken in de Duinkerkelaan en Nieuwpoortlaan

St.-Niklaas – Verbeteringswerken aan de Bekel- en Spieveldstraat

Rotselaar – Buitengewone verbeteringswerken Langestraat en Steenweg op Weze-maal

Zele – Wegen- en rioleringswerken Oude en Nieuwe Kouterdreef

Mol – Aanleg fiets- en wandelpad langs Mol-Neet

De Haan – Wegen- en rioleringswerken Steenovenwijk

Lommel – Wegen- en rioleringswerken Gestelsedijk

Menen

Tongeren – Herinrichting Maastrichterstraat - 1e fase

Machelen – Verbeteringswerken aan de Ferrestraat

Zoutleeuw – Weg van groot verkeer nr. 108 - fase III

Brugge – Wegen- en rioleringswerken in diverse straten te Sint-Kruis o.a. Doornhut

Gooik – Verbeteringswerken aan het Sint-Pietersplein

Berthem – Boskee, Blokkenstraat, Delle e.a.

Glabbeek – Baakstraat en Berkendreef

Haacht – Lipsestraat - fase 2

Huldenberg – Langestraat

Huldenberg – Ganspoel

Leuven – Bornestraat e.a.

Leuven – Weggevoerdenstraat

Limitatieve lijst van de gemeenten waarvoor de eindafrekeningen van gesubsidieerde rioleringsdossiers nog dienen geregeld in 1994

Oud-Turnhout – Rioleringswerken Steenweg op Ravels

Gent – Aanleg collector Leie tot Europabrug tot Coupure

Lommel – Rioleringswerk- en wegeniswerken wegwerken en overweling klagloop

Koksijde – Aanleg collector Koksijde Bad – Koksijde Dorp

Dilsen-Stokkem – Verbetering Zetellaan en verlengde Bekaertlaan

Hasselt – Waterbeheersing- en rioleringswerken aan de Trekschurenbeek en Helbeek

Lommel – Rioleringswerken Kattenbos

Maaseik – Aanleg collector Schootsheide en Tapziep

Oostende – Rioleringswerken in de Plakkerstraat

Genk – Wegen- en rioleringswerken Gelieren-Hoogzij

Peer – Collector Dommel

Tongeren – Rioleringswerken langs de Viseweg

Zaventem – Rioleringswerken Leuvensesteenweg
Tervuren – Rioleringswerken Hanssenslaan – Molenberglaan
Kortenberg – Rioleringswerken in de Diestbrugstraat
Tervuren – Collector Sint-Hubertusvijver

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van . . .

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE
